SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 153. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 12, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 12-го СЕРПНЯ 1992 Ч. 153. РІК XCIX.

СВЯТКУЮТЬ 50-ЛІТТЯ УПА

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 7-го серпня, в Палаці Культури „Україна" розпочалося святкування 50-ої річниці Української Повстанської Армії. В урочистостях взяли участь вояки УПА з України і діяспори.

Голова Всеукраїнського Братства Вояків УПА Михайло Золотів та його заступник Мелетій Семенюк урочисто зустріли на летовищі Бориспіль прибулих з Голляндії трьох пілотів. 48 років тому генерал-полковник Сінкор та генерал-лейтенанти Ван Дер Поль і барон Нентінг перебували в німецькому концтаборі Шталяґ 571 в Івано-Франківському, тодішньому Станиславові. Тоді вони були в чині старшин. Українські повстанці визволили їх, а потім таємними зв'язками переправили на батьківщину. Тепер, після багатьох років відбулася зворушлива зустріч.

У міській державній адміністрації 7-го серпня відбулася пресконференція керівництва Світового Братства Вояків УПА і станичних братств УПА для журналістів. Керівники світового і всеукраїнського братства відповіли на численні запитання стосовно святкування 50-річчя УПА. Вони відзначили, що міська адміністрація підтримує ідею проведення свята, але не повною мірою. За словами Президента Леоніда Кравчука, святкування має відбутися на державному рівні, але літак з представниками Канади не був прийнятий у Києві, а приземлився аж у Черкасах. Це склало додаткові труднощі для гостей.

Пресконференцію було названо „надзвичайною", адже це перша за півстоліття зустріч з журналістами.

Святкування продовжувалося 8-го серпня в Палаці Культури „Україна", а в неділю, 9-го серпня, на Софійській площі, де священики Української Греко-Католицької Церкви та УАПЦ відправили Службу Божу. Пізніше на Аскольдовій Могилі відбувся мітинг з участю вояків УПА, які прибули з різних країн світу. Богослуження відбулося також біля пам'ятника св. Володимирові.

ЕКОНОМІСТИ З УКРАЇНИ ДОПОВІДАТИМУТЬ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Володимир Пилипчук і Віктор Пинзеник, два економісти з України, виступатимуть у Ню Йорку з доповіддями на тему: „Економічні реформи в Україні".

В. Пилипчук, народний депутат, є членом комісії Верховної Ради України з питань економіки і колишній кандидат на прем'єр-міністра України. В. Пилипчук є доктором економічних наук, народним депутатом і заступником голови Економічної колегії Державної Думи України. Вони виступатимуть у середу 12-го серпня, о год. 6:30 вечором у залі Дому ОУВФ, 136 Друга авеню. Вечір влаштовують Об'єднаний Комітет Українсько - Американських Організацій Ню Йорку і місцевий відділ Української Американської Координаційної Ради.

Розпочався з'їзд лікарів

Київ (УНІАР). — У неділю, 9-го серпня, у Харкові розпочав працю 4-ий Конгрес Світової федерації Українських Лікарських Товариств, організований Міністерством охорони здоров'я України, Товариством „Україна", Асоціяцією Лікарів України та американською туристичною фірмою „Сковп".

У конгресі беруть участь лікарі із ЗСА, Німеччини, Австралії, Канади та інших країн. Учасники конгресу відвідають Київ, Львів, Івано-Франківське, Полтаву і Канів. Під час конгресу працюватиме виставка „Медицина для Чорнобиля", на якій представлене сучасне обладнання 50-ох фірм з 12-ох країн світу.

Національний Банк хоче прискорення реформ

Київ (УНІАР). — Тут 3-го серпня на черговому засіданні Національного Банку України вирішено активізувати дії для прискорення реформ у фінансовій сфері, особливо звернути увагу на кредитові вкладення в економіку держави. Подолання кризи в економіці НБУ вбачає в послідовному запровадженні ринкових регуляторів господарської діяльности, зниженні податків і обмеженні монополізму.

Перший віцепрем'єр України Валентин Симоненко обіцяє за три місяці радикально зрушити економічні реформи. „Ні у партократів, ні у демократів немає часу на взаємні звинувачення і теоретизування. На експерименти нам часу ніхто не дав", — заявив В. Симоненко і додав, що вже вступив у дію плян під назвою „Реформа реформ". Береться до уваги конкретні заходи, спрямовані на виконання раніше прийнятих програм з виділенням пріоритетів і призначенням відповідальних осіб за ту чи іншу ділянку реформ.

„Економічну реформу в Україні слід починати із скасування залежности від фінансово-кредитної системи Росії", — сказав в інтерв'ю для преси професор економіки з Голляндії Омелян Кушпета. На його думку, треба негайно розробляти заходи для запровадження власної валюти — гривні.

При цьому слід заморозити усі гроші громадян в ощадних банках, видати на руки людям якісь обмежені суми. При чому кількість грошей в обігу повинна бути меншою, ніж кількість товару в крамницях. Таким чином можна стримати інфляцію та стимулювати виробництво. Адже сума грошових виплат залежить від обсягів виробленої продукції.

Прем'єр-міністер Вітольд Фокін під час недавньої зустрічі з директорами підприємств заявив, що Уряд готує законодавчі акти, „спрямовані на помітне збільшення темпів проведення економічних реформ в Україні на 1992-95 роки".

Росія не хоче виводити свої війська з Прибалтики

Таллін, Естонія. — Тут наприкінці минулого тижня міністер закордонних справ Російської федерації Андрей Козирєв зустрічався зі своїми латвійськими, литовськими і естонськими колегами. Він заявив, що колишні совєтські війська не будуть виведені з прибалтійських республік до кінця цього року, як вимагали Рига, Вільнюс і Таллін. В найкращому разі, підкреслив Козирєв, виведення почнеться тільки в 1944 році. При цьому російський міністер висуває ряд попередніх умов: республіки мусять відмовитися від територіяльних претенсій щодо Росії і від грошової компенсації за шкоду, заподіяну Прибалтиці совєтською окупацією. На території регіону тепер налічується до 130,000 вояків колишньої совєтської армії. Вони підлягають міністерству оборони Росії.

Як і очікувалося, прибалтійці не залишили заяву Козирєва без відповіді. Виступаючи в програмі литовської телевізії, голова Верховної ради Литви Вітаутас Ляндсберґіс сказав, що його республіка не має наміру терпіти порушення своїх повітряних кордонів летунства Росії.

Особливо загострилися стосунки між Росією і Естонією. Як відомо, наприкінці липня російські десантники відкрили вогонь на вулиці естонської столиці при спробі відбити в естонців службові приміщення, що належали військовій фльоті Росії. Міністер закордонних справ Естонії Яан Маніцький заявив, що в будь-якому подібному конфлікті рація буде тільки на боці Естонії, оскільки естонці врешті-решт повинні почувати себе господарями на своїй землі.

Російсько-естонські взаємини погіршилися і після того, як Верховна рада Російської федерації обговорювала питання про політику естонських властей щодо росіян, котрі проживають в Естонії. У Таллінні вважають, що сам факт обговорення естонських законів парляментом сусідньої держави означає відродження російського шовінізму і імперіялізму. Естонія наполягає на поверненні республіці земель, які після 1940 року відійшли до Росії. З цього приводу Маніцький сказав, що мова йде не про територіяльні претенсії, а про відновлення історичної справедливости. Маніцький зазначив, що російська армія свідомо завдає шкоди естонській землі.

Західні спостерігачі все більше приходять до висновку, що Росія взагалі не плянує вивести свої війська з Прибалтики.

ВІЙСЬКА ОХОРОНЯТИМУТЬ ДОПОМОГУ БОСНІЇ

Ню Йорк. — В понеділок, 10-го серпня, З'єднані Стейти Америки, Великобританія і Франція прийшли до спільного висновку щодо проекту резолюції, яка схвалює застосування збройної сили для відновлення доставки гуманітарної допомоги Боснії.

Представник французького міністерства закордонних справ Моріс Ґурдо-Монтань повідомив, що проєкт буде подано Раді Безпеки ООН в середу. Ситуація є така, що Вашингтон, Лондон і Париж не хочуть бути втягненими у громадянську війну, однак водночас вони не можуть замиритися з „етнічним очищенням" сербами боснійських територій, з існуванням численних концентраків, в яких практикується знущання і вбивства.

З проєктом резолюції ознайомляться керівники Росії і Китаю, відтак — десять тимчасових членів Ради Безпеки. Спостерігачі нагадують, що Росію пов'язують з Сербією історичні дружні зв'язки, а Пекін утримався під час голосування щодо введення санкцій проти Іраку. Говорячи про історичні зв'язки між слов'янськими народами, журналісти відзначають, що серби, обстрілюючи позиції миротворчих сил в Сараєві, ведуть снайперське полювання за вояками українського батальйону.

Проєкт в загальних словах передбачає „всі необхідні заходи", однак не з'ясовує докладно питання про застосування воєнного летунства чи наземних сил. Коментуючи намір західних держав застосувати силу щодо сербів, югославський прем'єр Мілян Паніч заявив, що „воєнне втручання Заходу може привести до катастрофічних вислідів. Воно стане приводом до початку сравжньої партизанської війни і Боснія перетвориться в другий В'єтнам". У вівторок, 10-го серпня, Паніч поїхав у Сараєво, щоб домогтися негайного звільнення всіх боснійських в'язнів із сербських концентраційних таборів. Тим часом боснійська сторона скептично ставиться до деклярацій Паніча, називаючи їх „димовою завісою".

Керівництво НАТО повідомило, що є готове на прохання ООН випрацювати плян воєнних операцій на Балканах. За попередніми даними, союзники створять наземний коридор для доставки гуманітарних вантажів в боснійські міста, що перебувають в облозі сербських бойовиків.

Філядельфія відзначить роковини незалежности

Філядельфія (УОКЦ). — Український Конгресовий Комітет Америки, Українська Американська Координаційна Рада і Український Освітньо - Культурний Центр запрошують українську громаду Філядельфії та околиці до участи в святкуванні першої річниці незалежности України яке відбудеться в понеділок, 24-го серпня в год. 7-ій вечора в залі УОКЦентру. Господарем святкувань є Український Освітньо-Культурний Центр.

В неділю, 23-го серпня, будуть відслужені Божественні Літургії в намірені українського народу у всіх українських церквах.

У Джерзі Сиґі святкуватимуть роковини незалежности

Джерзі Сиґі, Н.Дж. — Громадський комітет при Українському Народному Домі в Джерзі Сиґі, Н.Дж., влаштовує відзначення першої річниці проголошення незалежности України, в неділю, 30-го серпня, о год. 3-ій по полудні в Українському Народному Домі, Фліт вулиця, з участю представника Української Місії при ООН.

Мистецьку програму виконують жіночий ансамбль при хорі „Думка" під керівництвом о. Михайла Лева. Після програми товариська зустріч з представником Української Місії.

В Україні вивчають досвід американців

Київ (УНІАР). — Тут 7-го серпня розпочав працю семінар для українських фахівців з питань антидемпінгових і торгових процедур ЗСА. Семінар проводять працівники міністерства торгівлі ЗСА. Промисловці та урядовці України знайомляться з вимогами американського антидемпінгового законодавства й водночас налагоджують прямі зв'язки з американськими фахівцями для оперативного вивчення випадків дампінгу на ринку ЗСА.

Вступним словом семінар відкрив перший заступник міністра зовнішньо-економічних зв'язків та торгівлі України Тимофеєв.

Заступник директора Агенції міжнародного розвитку із ЗСА Ларрі Кренделл та співробітник цієї агенції у Києві Летесія Діяз провели переговори з керівництвом Львівського Інституту Менаджменту. Учасники зустрічі висловили взаємне бажання створити центр підтримки приватного бізнесу на Львівщині та обговорили перспективні напрямки для здійснення програми комерціялізації медичних закладів у Галичині. Американські представники вважають, що ці проєкти будуть охоче підтримані бізнесменами ЗСА

Л. Кренделл заявив журналістам на пресовій конференції в міністерстві закордонних справ, що його візита в Україну має на меті активізувати допомогу ЗСА Україні.

Відома американська ліфтобудівельна компанія Отіс елевейтор опублікувала повідомлення про створення, разом з державним комітетом житлового будівництва та комунального господарства України, спільного підприємства. Воно буде виробляти, продавати, встановлювати, монтувати та модернізувати ліфти в Україні. У пресовому повідомленні компанії, головна квартира якої розташована в місті Фармінгтон, Конн., сказано, що спільне підприємство офіційно зареєстроване в Україні під назвою „Укротіс". Компанія Отіс отримала 51% акцій нового підприємства у Києві, центр обслуг та ремонтні служби у Харкові й Донецькому. Фірма „Укротіс" у цілому забезпечить працею близько 5,000 осіб й обслуговуватиме 26,000 ліфтів.

У СВІТІ

УКРАЇНСЬКИЙ МИСТЕЦЬ з міста Маріюполя Юхим Карабет переміг в конкурсі на створення нового ордену України. Проєкт Карабета являє собою чотирипроменеву малинову зірку на тризубі князя Володимира посеред сплетених гілок лавра і дуба. Таким орденом Президент України буде нагороджувати осіб, що домоглися видатних успіхів у розвитку науки, економіки і культури незалежної української держави.

В НЕДІЛЮ, 9-ГО СЕРПНЯ, після зустрічі з генеральним секретарем ООН Бутросом Ґалі, під час якої обговорювався мирний процес на Близькому Сході, прем'єр-міністер Ізраїля Іцак Рабін зробив заяву для преси, в якій підкреслив, що жиди з особливим співчуттям ставляться до страждань в'язнів у сербських концентраках, оскільки вони самі пережили жах нацистського терору в Европі. Ізраїль є готовий надати допомогу боснійцям. На думку Рабіна, світ не повинен стояти в цьому питанні на становищі невтручання.

В НАГОРНОМУ КАРАБАХУ продовжуються бої. В останні дні азербайджанська армія при допомозі танків і гелікоптерів атакувала вірменське село Маґавуз Мардекертського району. Вірменські захисники відбили напад, а обидві сторони є десятки вбитих.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ корпорації Бі-Бі-Сі колишній президент колишнього Совєтського Союзу Михаїл Горбачов висловив певність, що у випадку дальшого спаду виробництва в Росії, „теперішній режим буде зметено". Горбачов сказав, що країна вже стоїть на порозі нової диктатури. Увійшовши у звичну для нього ролю „оборонця народних інтересів", Горбачов цілком у підбурювальному сенсі заявив, що „ніякий інший народ не терпів би того, що терплять росіяни".

В СТОЛИЦІ ТАДЖИКІСТАНУ Душанбе відкрито першу іранську книгарню. З-поміж кількох тисяч книжок на фарсі, арабській та англійській мовах шанувальникам книги пропонується також духовна спадщина аятолли Хомейні. Його великий портрет прикрашає стіну книгарні.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ в дитячому шпиталі російського міста Брянська загинуло семеро новонароджених, яким зробили ін'єкції 5-процентового розчину неякісної глюкози. Ще двоє дітей перебувають в критичному стані.

НАПРИКІНЦІ МИНУЛОГО тижня ескадра з дев'яти бойових кораблів військово-морських сил НАТО в Атлантиці під командуванням контр-адмірала ЗСА Доналда А. Даєра прибула до Естонії. В її складі — кораблі Німеччини, Великобританії, Данії, Еспанії, Голляндії, Канади, Норвегії.

ЄГИПЕТСЬКА ГАЗЕТА „Аль-Вафд" повідомила про існування в Судані, поблизу південного кордону Єгипту, таборів для вишколу мусулманських терористів-фундаменталістів. Газета пише, що на думку заступника прем'єр-міністра Юсефа Валі, головною метою терористів є виведення з ладу Асванської греблі.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ ІТАЛІЙСЬКОЇ газети „Массаджеро" міністер закордонних справ Ізраїля Шімон Перез виклав становище нового кабінету щодо Палестинської визвольної організації і переговорів з нею. Перез сказав, що уряд Іцака Рабина готується внести на розгляд кнессету законопроєкт про леґалізацію контактів з представниками ПВО.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 9-ГО СЕРПНЯ, з космічного полету повернувся на Землю міжпросторний корабель „Атлянтис", що його залога мала за завдання запустити у простір дослідного сателіта, який був прикріплений до „Атлянтис" каблями. Але після восьми діб у космосі залозі „Атлянтис" не вдалося здійснити цього найважливішого завдання, тому вони були змушені повернутися на землю. Приземлившись, капітан залоги Лорін Шрайвер заявив, що його колеги-астронавти свої завдання виконували бездоганно та робили все можливе, щоби розв'язати непередбачені труднощі. Приземлення „Атлянтис" приглядалося велике число туристів, зокрема швайцарців та італійців, бо цим разом в залозі були громадянин Швайцарії та громадянин Італії.

РЕСПУБЛІКАНЦІ СВІДОМІ того, що влаштувати партійну передвиборчу конвенцію не буде легким завданням, зокрема, якщо вона має стати базою офіційного початку виборчої кампанії президента Джорджа Буша. Тому тепер найбільшою турботою відповідальних за цю імпрезу чинників є зробити все, що тільки можливо, щоби конвенція не обмежилася тільки до звичайної галасливої показухи. Однак справжньою їх журбою є не допустити до того, щоби конвенція стала форумом виявлення всіх виборчих проблем не тільки Республіканської партії, але також їхнього кандидата Дж. Буша.

СКИЛЯСТОГІРСЬКИЙ сірий вовк-хижак знову появився у західніх частинах Монтани, 50 років після того, як місцеві фармери його звідти виполошили. Тепер ситуація дещо складніша, бо згаданий хижак входить під державний закон охорони тварин, які знаходяться на межі цілковитого вимирання. Одначе причиною першого вигнання чи винищення скилястогірського вовка-хижака була потреба оборони місцевими фармерами своєї худоби, котру вовки почали атакувати. Тому тепер фармери Монтани турбуються цією справою заздалегідь, бо не знають, що їм робити, якщо вовки почнуть знову нападати на худобу.

ВИРІШИВШИ, ЩО Республіканська партія потребує більш відважної економічної політики, якщо хоче бути переможцем у президентських виборах цього року, сім консервативних республіканських конгресменів написали меморандум до проводу виборчої кампанії Джорджа Буша, в якому пропонують обнижения податків і правила на зріст видатків Уряду. У згаданому письмі конгресмени твердять, що „народ є готовий простити колишні помилки, але він ніколи не простить браку візії на будуче". Меморандум, що про нього вперше повідомила газета „Вашінгтон Пост" у неділю, 9-го серпня, підписали: Джек Кемп, секретар Департаменту житлового будівництва і розбудови міст, конгресмени Він Вебер з Міннесоти та Нют Ґінріч з Джорджії, а також сенатори Конні Мек з Флориди, Трент Лотт з Місісіпі, Роберт Кастен з Висконсину і Малколм Валлоп з Вайомінгу.

РОБЛЯЧИ ВСІ ЗУСИЛЛЯ, щоби оживити свою виборчу кампанію, президент Джордж Буш почав застосовувати ту саму тактику, що в 1988 році він застосовував проти демократичного кандидата Майкла Дукакіса. Намагаючись переконати виборців, щоби голосували за його кандидатуру кандидат Дж. Буш вживає тактики застрашування про наслідки вибору його противника. Отже щоби цього не сталося, краще голосувати на нього, тобто Буша, бо вже нарід знає, чого можна сподіватися. Аналітики одначе твердять, що ця тактика цим разом може обернутися в некорисить президента Дж. Буша.

Журнал „Розбудова Держави" почав щомісячну появу

Київ. — Журнал розвою, шліфування і увиразнення державницької думки п.з. „Розбудова Держави", який появлятиметься тут щомісяця, розпочав свою публіцистичну дорогу у червні ц.р., появою першого числа. Засновники цього журналу — це Левко Лук'яненко, Микола Плав'юк та Віктор Терен. Склад редакційної колегії: Сергій Білокінь, Михайло Брайчевський, Любомир Винар, Михайло Вербовий, Михайло Горинь, Аркадій Жуковський, Петро Кононенко, Левко Лук'яненко, Володимир Мулява, Микола Плав'юк, Анатолій Погрібний, Микола Руденко, Євген Сохан, Володимир Черняк, Анатолій Швиденко, Олександер Шморгун; відповідальний секретар — Василь Клічак, літературний редактор і коректор — Катерина Пасічна, художнє оформлення — Ярослава Мусійчука і Дмитра Присяжнюка, світлини — Анатолія Скрипника та комп'ютерна верстка — Григорія Грищенка. На обкладинці цього журналу — світлина І. Зайцева: „Намети біля Київської Софії".

Журнал відкривається світлинами та благословеннями Мстислава — Патріярха Київського і всієї України, Глави Української Автокефальної Церкви та Мирослава Івана — Кардинала Любачівського, Глави Української Греко-Католицької Церкви.

Із самого початку журналу рубрика: „Круглий стіл редколегії", — в якій — накреслення думок редакційної колегії про те „Яким бути журналу". І на цю тему висловлюються Л. Лук'яненко, М. Плав'юк, С. Білокінь, М. Горинь, А. Швиденко, В. Черняк, В. Мулява, А. Погрібний, М. Вербовий, О. Шморгун і М. Руденко. А вслід за цим, начебто дискусійним панелем, статті, заголовки яких кажуть самі за себе: „Закріпити і розбудувати державність України" — М. Плав'юка, „УРП: запитання і відповіді" — Л. Лук'яненка, „Національна безпека — засіб збереження українського народу" — Ю. Костенка, „Проблеми і можливості дипломатичної служби" — Б. Гориня, „Повернення Святої Софії" — С. Білоконя, „Формування моделі змішаної ринкової економіки" — В. Черняка, „Україна над прірвою екологічної кризи" — Дмитра Гродзинського, „Від національної філософії — до національ-

(Закінчення на стор. 8-ій)

БЕРХТЕСҐАДЕНСЬКА ГІМНАЗІЯ

Лейк Джордж, Н.Й. — Тут на оселі Фламінґо у суботу та неділю, 12-13-го вересня, відбудеться зустріч колишніх учнів Берхтесґаденської гімназії. Телефон для інформацій (518) 668-5052.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Яка місія Америки на Сході Европи?

У „Ню Йорк Таймсі" з 5-го серпня ц. р. появилася обширна авторська стаття державного секретаря Джеймса Бейкера під інтриґуючим заголовком „Що Америка винна колишньому Совєтському Союзові". Під колишнім Совєтським Союзом розуміє усамостійнені держави, колишні члени СССР, з яких двократно називає по імені Росію й Україну. Розпочинає від твердження, що у цьому сторіччі Америка двічі відіграла лідерську ролю в Европі. І він пише, що у Другій світовій війні Америка була вже мудріша своїм досвідом з попередньої війни. Тут щось у непорядку, бо хоч Дж. Бейкер не історик, а адвокат і дипломат, проте не може не знати, що Ф. Д. Рузвелт поробив у Ялті у 1945 році такі страшні помилки, що вони мстяться по нинішній день. Адже державний секретар Дж. Бейкер уважає, що теперішньою третьою ролею, що її повинна відіграти Америка в Европі, це збереження демократії у країнах, які усамостійнилися з упадком комунізму та розвалом імперії.

Автор покликається на „Акт підтримки миру", що його президент Буш підписав 1-го квітня цього року. Перейшов Акт через Сенат і застряг у Палаті Репрезентантів. Політичний світ в Америці та широкі кола суспільства — із нами, українцями, американськими громадянами включно, — нічого не знаємо про цей Акт, — його своєчасно не проголошено і не спопуляризовано. Здається, що ціллю статті Бейкера саме є переконати демократичну більшість у Палаті Реперезентантів, що Акт цей, який націлений на допомогу усамостійненим країнам колишнього СССР — є корисний також для Америки. Арґументація Бейкера правильна. Збереження демократії у всіх цих теперішніх самостійних державах, які визволилися від комуністичної диктатури та перехід економічної системи у цих державах на систему вільного ринку — це інтерес не тільки цих держав, але цілого світу, у першу чергу Америки. Але Бейкер нічого не каже, як конкретно Америка повинна і може допомогти цим усамостійненим країнам, які борються тепер із страшними труднощами, спадщиною кількадесятилітньої комуністичної партократії. Усім відомо, що Америка перестала бути „багатим вуйком", яким фінансово підтримував десятки країн з Ізраїлем на першому місці. (Цікаво, як виглядатиме рубрика „Допомога закордонові у бюджеті ЗСА на 1943 рік). Бейкер натякає тільки наче мимоходом, що грошову допомогу повинен організувати Міжнародний Валютний Фонд і Світовий банк. Америка потребує нових ринків збуту, вона потребує поширення своєї закордонної торгівлі, яка тепер є грубо дефіцитна. Під час останніх відвідин у Вашінґтоні Леоніда Кравчука і Боріса Єльцина говорилося про взаємини з Америкою на базі „партнерства". Бейкер теж говорить про партнерство. У реальній дійсності воно виглядає дуже мізерно.

Леонід Кравчук в обох своїх подорожах до Америки запевняв, що він не простягає руки по гроші. Але Україні потрібно машин — український чорнозем потребує тракторів, український промисел орудує перестарілими машинами. Не йдеться про даровизну, але потрібна видатна позика: саме тепер новий ізраїльський прем'єр Їцак Рабін поновлює заходи у Вашінґтоні, щоб дістати ґарантовану американським Урядом позику 10 більйонів долярів. Україна не має в Америці тих впливів, що їх має Ізраїль, але Україна своєю територією і числом населення таки може відіграти у міжнародній торгівлі видатну ролю.

На жаль, ми знаємо дуже мало про заходи Уряду України щодо отримання позик та щодо торговельних договорів. У демократичному Заході — це не є державна тайна — це офіційно проголошується і над цим дебатується. Наші земляки в Україні мають фальшиве уявлення про фінансовий стан української діяспори. За вийнятком одиниць — загал українців в Америці мусить важко працювати, щоб заробити на родину, на всі величезні видатки, що їх треба тут робити, згадати б тільки про конечність платити за школи для дітей і за лікування, платити сотні долярів місячно за помешкання і т. п. Українська діяспора прагне помагати, але її можливості обмежені. Тому необхідні чужинецькі інвестиції і позики на закупівлю тракторів і машин. „Акт підтримки миру" — цього не зробить.

Микола Бараболяк

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ОЧИМА ЕКСПЕРТІВ

Здаємо собі хіба з того справу: майбутнє України, її повна незалежність, не залежить від того скільки дружинників самооборони наготує Юрко Шухевич зі своїми адьютантами в Галичині, чи навіть яку армію зорганізує міністер оборони України В. Морозов, а від того, як розвинеться система вільного ринку в економіці України. Останніми днями схвилювали нас вістки з Києва, що там, головно на підґрунті економічної політики прем'єр-міністра В. Фокіна, прийшло до резиґнації Уряду, невинною жертвою якої упав міністер економіки В. Лановий. Лановий має у світі опінію справжнього експерта в цій ділянці, і говорять про те, що він мав перспективи провести остаточні радикальні реформи з метою рішучими засодами угробити залишки командної економіки, зокрема в ділянці сільського господарства. Про те, що твориться в економіці України, як вона розвивається, чи поступ у тому насправді пинявий чи задовільний, чи може навіть швидший, як можна б у даних умовах вимагати — у нашій пресі багато авторитетної інформації не найдете. Хіба що невдоволення Фокіном. Це ця невістка...

Без закордонних кредитів, спираючись вповні на власні сили, Україні не стануть на ноги. Кредити проходять головно через Міжнародний валютний фонд (МВФ), й Україна ставши членом цієї установи, покладається на допомогу з цього джерела. Але ця установа побудована на здорових фіскальних засадах. Кому не варта — доляра не дадуть. В ході підготови до кредитування колишніх під совєтських держав МВФ вислав до тих держав своїх фінансових експертів, щоб перевірити кредитову здатність майбутніх клієнтів. Такий „тім" вислав МВФ і на Україну, і він під проводом Пітера Голі склав про Україну рапорт, який весною опубліковано у Вашінґтоні.

Я не експерт у питаннях економіки. Але, як мені подобає, він досить позний, безсторонній і для нас корисний. Праця удокументована таблицями і статистичними даними. Зачинається вступними інформаціями про населення, природні багатства, політичний устрій України. В анексі загальні інформації про валютну і фіскальну системи, торгівлю, соціяльні умови і подібне.

У самій студії проводиться аналіза структури продуктивних і торговельних факторів, методи і шляхи біжучого їх розвитку. Під відповідними заголовками обговорюється питання приходів, цінування, ринку праці, кредитної системи, гроша. В розділі про економічну політику йде аналіза лібералізації цін, платень, соціяльного забезпечення, кредитів (окрему вагу присвячено купонам). Перегляд економіки закінчується оцінкою перспектив розвитку. Всі завваги і висновки, як згадано, мають відповідне обґрунтування в статистичних таблицях і посиланням на відповідні документи.

У цьому економічному перегляді ситуації в Україні є багато інформації про господарство в Україні, яких ми, що поза батьківщиною не маємо, а не маючи їх, часто забираємо голос в справах, підґрунтя яких не розуміємо. Говориться у нас, наприклад, про зависокі податки на підприємства, які їх придушують у зародку. Він у висоті 35 відсотків. Але після різних потручань має не переходити 18 відсотків. Забагато це? Не знаю. Існував раніше оборотовий податок. Його заступлено цього року податком „додаткової вартости"; цей податок має підносити ціни товарів на 22—28 відсотків. Обов'язує теж прибутковий податок („income tax") у висоті 15-30 відсотка. В ділянці емеритур встановлено мінімальну пенсію — 442 карбованці. З Пенсійного Фонду виплачується додаток на діти — 185 крб. місячно на малята до третього року життя, і половину того на діти до шостого року. Забезпечення на випадок утрати праці передбачує виплату повної заробітної платні на три місяці, 3/4 платні в наступні три, і півплатні до року.

У перегляді банкової системи України я не міг добачити якогось критицизму, а, як мені виглядає, вона побудована на світових зразках. Загалом у звіті багато цікавої інформації для людини, що живе поза межами батьківщини.

Я не берусь — повторюю — ні детально переповідати, ні займати становище до цього звіту, бо не вважаю себе компетентним. Метою цієї статтейки спонукати когось із наших експертів проаналізувати детально названий звіт цієї міжнародної агенції про стан і розвиток економіки України, щоб ми могли на цій досить солідній підставі мати більш об'єктивне уявлення про економічну базу незалежної України, а в результаті і про межі самої незалежности. Мене інтересувало б особливо таке питання: реформи, яким промощував дорогу Лановий, ішли по цій самій лінії, що її проводить у господарці Росії Ґайдар. Оба вони мають позитивну оцінку їх діяльности у міжнародних колах. Тож як дивитись на те, що Кравчук відсунув Ланового від продовжування його реформаторської роботи? Фахове перестудіювання цього звіту МВФ про економіку України повинно б допомогти нам відповісти інтеліґенство на багато питань зв'язаних із розвитком державности України. Звіт можна замовити (ціна 10 дол. + порто $ 2.40), телефоном на число — 202-623-7430, або пишучи на адресу: International Monetary Fund, Publication Services, 700-19 Str., N. W. Washington, D. C. 20431.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Роман Савицький, мол.

Бандура й спів у мистецьких записах

Старий, національний музичний інструмент України в найновішому модерному здійсненні львівського майстра дочекався оце найновіших, модерних звукозаписів системи стерео, „долбі", і „диджитал" — тобто т. зв. „циферного" запису. Концертова бандура у новій появі звучить ніжно проте виразно й близько. Мисткиня гри у цих записах — львів'янка Оля Герасименко. Вона з 14-ти років вивчала гру на бандурі саме у свого батька, Василя Герасименка, професора бандури у Львівській Державній Консерваторії ім. М. Лисенка. Проф. Герасименко сконструював найбільш сучасну концертову бандуру з яворового дерева та ялини із вдосконаленою системою перемикання тональностей. Ця бандура має аж 66 струн і охоплює майже 5 октав. Саме цей новий інструмент виробляє тепер львівська майстерня бандур.

Оля Герасименко — випускниця Львівської та Київської державної консерваторії. З 1989 року концертує із своїм мужем, композитором та піяністом Юрієм Олійником. І саме тепер Юрій та Юля Олійники, мов амбасадори України, виступають по американських університетах Каліфорнії та інформують студентів про їхню батьківщину й її музичну культуру.

Нам видається, що Оля Герасименко іде шляхом давнішого амбасадора України, великого бандуриста, Василя Ємця, який об'їхав був із своїм інструментом півсвіту і який в 1950 роках виступав із концертовою бандурою власної конструкції, що мала збільшений діяпазон. Віртуоз тоді ж грав „Місячну сонату" Бетговена...

З'явились, отже, дві звукові касетки. Перша з них п. з. „Українська бандура в концерті" представляє відтворче мистецтво солістки Олі Герасименко. Тут окремий відділ записів самої ж бандури, де заступлені твори світової клясичної музики (рідкість на нашому ринку звукозаписів). Ось строгий Й. С. Бах, далі Бетговен — дитяча п'єса „Для Елізи" в дуже вдалому перекладі, мов спеціяльно написана для бандури. Слідує настроєва, розмріяна „Баркароля" Ж. Оффенбаха.

У відділі бандури сольо національний елемент слідний у „Ліричній пісні" й Прелюдії ґ-моль Миколи Дремлюги. Більш абстрактною звучить Прелюдія а-моль Оксани Герасименко (сестра Олі), у якій на фон виходить чарівна ясність струн і приструнків (тут допомагає техніка запису п. з. „долбі", яка усуває всякі звукові занечищення).

Оля Герасименко — виконавець зручний, але й чутливий. У неї слідна дбайлива динаміка й цікаві контрасти у фактурі гри.

Касетку бандуристки завершують українські пісні (голос з бандурою). У відтворчому піднесенні записана патріотична „Родимий краю" Віктора Матюка. Знову ж пісня „На Чорнобиль журавлі летіли" сучасного композитора Олександра Білаша (текст Дмитра Павличка) — це національна трагедія обнята музикою. Тут теж давніші мінорні пісні літературного походження, які стали народними: „Чого вода каламутна" Івана Котляревського та „Летить галка через балку" Т. Шевченка. Проте ясним мажором звучать народні „Чи я тобі не казала", та „Ой летіла горлиця через сад", як і теж інші.

У бандуристки приємне меццо-сопрано. Співачка культурна, інтеліґентна й щира, тому й переконлива. Дібрана програма є доцільною у мистецькому й композиторському пляні. У відтворчих злетах солістки слідні численні мистецькі знахідки. Деякі з них відкриваємо щойно у повторному слуханні касетки, що проходить із значною приємністю. А це ж вагомий успіх мисткині.

Друга касетка представляє тріо бандуристок п. з. „Львів'янки", якими є Христя Залуцька, Оля Войтович та Оля Герасименко — всі випускниці Львівської Державної консерваторії ім. М. Лисенка. Вони ж лавреати українського конкурсу виконавців народних інструментів.

Тріо теж грає й записує на бандурах конструкції згаданого львівського майстра В. Герасименка. Варто б зазначити, що деякі записані тут пісні спеціяльно скомпонували Володимир Івасюк та Юрій Ланюк для цього тріо.

Касетка „Львів'янок" складається із українських та клясичних композицій. Тут же „Безсмертник" О. Зуєва (текст М. Сингаївського) — пісня символічна, яка кінчається на віщому мажорному акорді. Слідує „Фантазія" І. Марченка — винахідлива інтерлюдія на три бандури. Приходять до голосу сучасні композиції, продумана „Мати моя" Ю. Ланюка (текст Б. Олійника) із цікавими модуляціями, та романтична „Шумить пшениця як Дунай" пе-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Юрій Р. Рибак

ДЕЩО ПРО ПОЗИТИВНИЙ АСПЕКТ РЕЦЕСІЇ

Здається, що можна б писати про рецесію без визначення сутности поняття, адже всі про неї говорять, а багато з нас вже її відчуває у матеріяльній площині. Без більшої напруги завважується, що активність бизнесів спадає, безробіття зростає і тяжко знайти працю. Та у цій ситуації в Америці, якраз під час виборчої стихії, кандидати на політичні пости обіцяють своєю чародійною паличкою змінити все на краще... А покищо? Покищо „великих слів велика сила і більш нічого", бо за кулісами скривається гірка істина сповільнення економічного розвою і очевидний занепад життєвого стандарту пересічного американця. Тому і не диво, коли люди дивляться на рецесію крізь чорні окуляри то тоді нарікають: „Зле на світі пане брате"!... Але пригадаймо нашу народну мудрість, яка заспокоює, що нема злого, яке б на добре не вийшло. Згідно з цим у загальному неґативному аспекті рецесії можна знайти теж прояви позитивности і користи для одиниці і загалу.

Годі повністю заперечити, що вплив рецесії на людину має теж повчальне значення. Сам же факт, що людина знайшлась без праці спонукує її до перевірки власних сил і риску своєї економічної незалежности. Малі, бо, підприємці пізнавши основи менеджементу скоро довідуються звідкіля й куди ідуть гроші, про що не так дуже турбується загал працівників корпорації. Рецесія зроджує особливу ситуацію, де новий підприємець мусить дуже точно звертати увагу у кого купує і кому продає і яка якість продукту чи услуги. Він мусить здатись на себе самого, бо держава не є щедра у фінансовій допомозі хоча, згідно зі законами, застерігає собі право контролі підприємства. Що раз більше колишніх працівників корпорацій усвідомлює собі, що досі не розуміли важливости позиції і праці малого підприємства у розвою американської економіки. „У бизнесі — як висловилась одна властителька малого підприємства — я навчилася, що напрям економіки не спирається на постійному говоренні, а радше на постійній активності людей, головно у ділянці товарообміну".

Гляньмо тепер у сектор великих підприємств. Ті, які просперували і виявляли поступ не звертали увагу на ощадність і. прямо можна б сказати, викидали гроші на несуттєві речі, часто вдоволяючи забаганки керманичів! Та цьому кінець, бо рецесія змусила ревізію корпоративних витрат, а при тому під впливом міжнародної конкуренції прийшлось підвищити продуктивність. На цій переорганізації найбільш терплять працівники, бо їх позбавляється праці. Таким робом корпорація не лише заощаджує на листі платень („Pay-Roll"), але теж на забезпеченні здоров'я працівників, часу їхнього безробіття чи емеритури.

Зроджується цікава ситуація, а саме, що само звільнення працівників не конечно тотожне із втратами і занепадом корпорації, навпаки у більшості випадків вона стає фінансово сильніша і виявляє зріст доходів. Із тим спостереженням зв'язується ще одна економічна активність Незважаючи на рецесію та на оптичне зменшення фірм організацією і звільнення робочої сили, їхні шери не втрачають популярности та зацікавлення на біржах, що властиво є ринком фінансової спекуляції.

Не забуваймо, що рецесія вплинула на знижку відсоткової стопи і тому позики та морґеджі — головно— їхня знижка — стали більш приступні для загалу.

Можна теж сказати, що рецесія стримала поширення загального приватного заборгування американської економіки, а головно американських родин, які звикли купувати „на кредит". І їм зовсім не дошкулювала совість, що переступають межу своєї спроможности сплати.

Отож, прийшов нині час купувати тільки це, що конечне, а не те, що в даному моменті забажає душа або те, що мають інші, бо, мовляв, не можна показати світові, що „ми гірші". Як приклад такого наставлення була ко-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Панько Ціпило

ПРИСУД ДОЛІ

„Долі своєї й конем не об'їдеш", — каже стара українська приповідка.

В Україні жили, віддалені між собою 50 кілометрів, дві родини: Чухренко і Шкрябенко. В родині Чухренків був гарний синок Юрко, а в родині Шкрябенків була ровесниця Юрка чепурненька донечка Маруся. Чухренки і Шкрябенки не були знайомими, бо ніколи не зустрічалися.

Внаслідок хуртовини Другої світової війни обидві родини опинилися в Німеччині. А після війни тимчасово поселилися в двох різних українських таборах переміщених осіб.

Юрко Чухренко і Маруся Шкрябенко вчилися в українських школах у їхніх таборах, і належали до Пласту.

1947 року Юрко і Маруся брали участь у пластовому Ювілейному Святі Весни в Міттенвальді. Юрко приглядався до пластунок, а Маруся нишком глипала на пластунів. Але одне одного не зауважили; бо було там немало пластового цвіту, і — всі були гарні!

Обидві родини згодом іміґрували до Америки: Чухренки до Ню Йорку, а Шкрябенки до Чикаґо. Обидвоє — Юрко Чухренко і Маруся Шкрябенко співали у церковних хорах, але в різних містах і парафіях. Юрко співав басом, а Маруся сопраном.

До Марусі почав залицятися високий і вродливий італієць Сальвадор Пуччіні. Батьки Марусі були дуже невдоволені, але нічого не могли вдіяти. І невдовзі влаштували гучне весілля Марусі, яку почали називати Мері, а Сальвадора: наш Сал.

Щось подібного скоїлось і з Юрком, якого вже давніше називали Джорджем. Піднайшов собі Джордж смуглявеньку еспаночку: повновиду, круглобоку й ростом невеличку — Алішу Гернандез. А мама Джорджа як про це довідалась, то почала дорікати: „Та ж ти, сину, такий хороший і розумний, а таке собі куце дівчатисько підшукав. Ще й до того — чужинка! А тут так багато гарних українських дівчат. Ти, Юрку, зовсім здурів!" — з плачем говорила мама; а тато підтакував, але надаремно... Йшли Чухренки на весілля сина немов на заріз.

Життя Джорджа Чухренка і Мері Шкрябенко-Пуччіні поплили нормальними родинними руслами. В обидвох подружжях було по троє дітей, які повиростали, покінчали високі школи та й почали творити свої власні родинні гніздечка. А через деякий час їхні батьки почали в себе робити подружні завірюхи, які кінчалися розводами, бо поки були зацікавлені виховуванням дітей, то на такі витребеньки не було місця.

Джордж і Мері стали самітняками. Голови їхні вкрила сивина. І як нормальне явище в людей, яким мине півстоліття з плюсом, вони обидвоє на деякий час замешкали в шпиталях, і мусіли піддаватися складним операціям.

Джордж і Мері немов би змовились: вирішили забратись якнайдальше від своїх родин і знайомих цокотух, які замість співчувати, то немилосердно спліткували на них. Обидвоє вони опинилися в теплій Арізоні, і то не лише в тому самому місті, але й на тій самій вулиці.

Після бурхливого родинного життя раптова самітність — гірше від тюрми. Тому Джордж, пофарбувавши на чорно свою сиву чуприну, почав відвідувати сальон старших самітняків, де вони зустрічаються при чарці, дехто танцює, фліртує, а відтак розходяться домів.

Мері також надумалась туди піти. Тому старанно покольорувала собі волосся на бльондинку. Спідничку вбрала незакоротку й незадовгу, а саме таку, щоб цікаво було глянути.

Несміло переступила Мері поріг сальону, і на неї відразу вп'ялися кілька пар мужеських очей. Один з них відважніший підійшов до неї і чемно запитався: „Чи можу замовити для вас якийсь напиток?" Мері погодилася...

Цокаючись чарками, представлялись: „Джордж — Мері Пуччіні".

Ви напевне італійка" — зауважив Джордж.

— Ні! Італійське прізвище маю по моєму колишньому чоловікові, з яким я розвелася. Я є українка — з нотаткою гордости сказала Мері. — Моє дівоче прізвище було Марія Шкрябенко. А в родині мене звали Маруся.

А я також українець!" — врадувано заговорив Джордж. Називаюся Юрій Чухренко. А для батьків я завжди був Юрко.

Юрко і Маруся почали розмовляти українською мовою, якої вони вже давно не вживали, бо раз-у-раз затиналися немов заржавілі пістолі. Але продовжували гуторити лише українською, щоб ніхто їх не розумів...

Невдовзі Юрко допоміг Марусі позбутися італійського прізвища, взявши собі Марусю за дружину.

Юрко і Маруся Чухренки переселилися до Каліфорнії, де відразу включилися до церковного хору невеликої української парафії.

Обнявшись немов молодята, Юрко і Маруся сиділи на березі Тихого океану і, вслухуючись у плюскіт води, спостерігали як ховається за обрій вечірнє сонце. Юркові прийшла на думку популярна колись в Україні пісня, яку він заінтонував, а Маруся почала вторувати:

„Сидить голуб на дубочку,
А голубка на вишні.
Ой, скажи, серденько дівчино,
Що ж ти маєш на мислі?"

Скінчивши співати, Маруся крізь сльози запитувала:

— Скажи, Юрку: чому так сталось, що ми аж в такому дозрілому віці стрінулися в Арізоні?.. А чому не в Міттенвальді або у Вашінґтоні на посвяченні пам'ятника Шевченкові? Або на якомусь з'їзді української організації? Бенкеті? Фестивалі? Чому нам не пощастило повінчатися молодими і мати разом дітей, яких ми разом возили б на пластові сходини і табори, посилали б до школи українознавства, на курси народних танців, і гри на бандурі? Чому ми не могли б були разом учити наших дітей любити Україну, яку ми залишили ще дітьми малими?

Юрко, пригортаючи Марусю ніжно до себе, проказав сумним голосом: —Бо такий наш присуд долі.

ПРОТОКОЛ
32-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
яка відбулася в готелі Гаєт-Ріджені в Балтимор, Мериленд в днях від 28-го травня до 1-го червня 1990 року.

(7)

ДОПОВНЕННЯ ДО ДРУКОВАНИХ ЗВІДОМЛЕНЬ

Продовження

Тарас Шмаґала, головний радний

Перший день Конвенції є завжди серйозний — і такий же в нас сьогоднішний день. Я також буду серйозним, але якщо припадково щось з цього, що говоритиму розвеселить вас, прошу дуже — засмійтеся!

Мій звіт знаходиться на стор. 123 і прошу тих делеґатів, які мають книгу Звітів, або якщо ваш сусід має книгу, погляньте на 123 сторінку, ви самі знаєте, що більшість з нас не читає звітів аж поки додому не поїде, або перегортаємо сторінки і так як з „коміксами" в першу чергу дивимося на знімки. Отже я прошу вас, подивитися на 123 сторінку, чи вона подібна до особи, яка стоїть перед вами? Якщо так — то це тільки припадок.

Ця змінка знята у 1972 році, тоді я працював для президента Ніксона, а знімка ця появилася у Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт і з цього приводу я з гордістю подав її до „Свободи". В той час модними були не тільки вуса а ще й баки. Мода з часом змінилася, баки стратили популярність, а моя мама радила позбутися і вус, щоб молодшим виглядати. То ж я у 1978 році знову зфотографувався, вже без баків, але ще з вусами — післав знімку до „Свободи" і вони вживали її роками.

Півтора року тому я врешті вусів позбувся, — але надходить Конвенція і обгорнув мене страх, що без вусів не впізнають мене союзовці. То ж я знову зфотографувався — вже без вус. І тепер, коли ви всі бачите знімку з вусами, а мене без вус, дозволю собі передати редакторові Снилику оцю нову знімку, а клішу тої, яка з вусами та баками заберу з Ню Джерзі і вдома сокирою порубаю чи поріжу, щоб вона вже ніколи більше не появлялася.

І нав'язуючи події до 1972 року, коли я працював у Вашінґтоні, — одного ранку, коли їхав автом по Массачуссетс Авеню, де було багато амбасад, я зауважив старий кам'яний будинок, який був на продаж. Зараз цього дня покликав я тодішнього нашого гол. предсідника і сказав йому, що ми, УНС, мусимо купити той будинок, щоб цим засвідчити нашу українську присутність у Вашінґтоні. Варто, щоб там жила хоч одна особа і щоб кожного дня вивішувалося наш синьо-жовтий прапор. Це була моя перша суґестія бюра у Вашінґтоні — від того моменту пройшло багато років. Дозвольте мені прочитати останній уступ з мойого звіту, який звязаний з успішною працею нашого бюра у Вашінґтоні та з потребою вдержати комунікацію з тими на кого хочемо мати вплив і це спонукало мене до наступної суґестії, а це щоб якнайшвидше відкрити бюро інформацій у Києві. Чи це скрайне суґестія? Справді ні, бо ми мусимо закріпити лінію постійного зв'язку з Україною. Ми закріпили зв'язки у Вашінґтоні, Евген Іванців та його штаб надзвичайно добре вив'язуються зі своїх завдань. Наше Вашінґтонське бюро ми відкрили 16 років після того, як я подав суґестію, надіюся, що не треба буде чекати аж 16 років на відкриття бюра у Києві.

Володимир Квас, головний радний

Дорогі Делеґатки і Делеґати!

Я не маю спеціяльно щось додати до мойого звіту, бо праця радного є обмежена, але прошу прочитати мої рекомендації, дуже важні для УНСоюзу та Союзівки, (сторінка 125 у книзі Звітів), про, які будемо говорити при наших внесках. Я вам дуже дякую за вибір мене на радного, якщо Бог дозволить ви мене перевиберете, щоб я міг дальше продовжувати працю для Українського Народного Союзу. Я вам дуже дякую.

Евген Іванців, директор Бюра УНСоюзу у Вашінґтоні, головний радний

Друзі, Делеґати!

Можливо вам вже надоїло мене слухати та й на мене дивитися — постараюся швидко справитися зі своїми короткими заувагами до мойого звіту на сторінках 126/127. У звіті є все, що я вважав потрібним сказати, одначе мушу висловити свої спостереження щодо нашої теперішньої ситуації — де властиво ми українці зараз знаходимося.

Ми знаходимося у вирішальному історичному періоді, на перехресті — Український Народний Союз, наші громади в Америці й Канаді і наша Батьківщина, Україна, чи не вперше, принаймні від 1918 року, є в положенні, в якому вільна і незалежна Україна є чіткою можливістю.

На протязі останніх вісьмох місяців я мав нагоду зустрінути багато людей з України — політичних провідників демократичного бльоку — Руху, колишніх членів Гельсінкської Спілки та інших. Я супроводив їх на короткі та довші зустрічі з членами Конґресу ЗСА, чув про що вони говорили. Хочу сказати вам, що одним постійним предметом в розмовах було висловлення вдячности українським громадам в діяспорі за їхню підтримку ідеї незалежности України та вислови подяки за те, що зберегли живучість української тотожности на Заході. Вони звертаються до нас за такою поміччю.

Звідси ми не можемо визволити Україну, ті люди, які живуть в Україні визволять її, але їм потрібно помочі — політичної, економічної та досвіду. Це буде можливим тоді, якщо наші громади в Америці, Канаді, Англії та в інших країнах будуть життєздатними громадами. Погляньте на Українську Католицьку Церкву, на Українську Православну Церкву — обі дуже важливі інституції в наших громадах, а після них Український Народний Союз, який на протязі 96-ти літ започатковував та був учасником багатьох акцій наших громад. Якщо ми хочемо допомогти українському народові, якщо ми хочемо зберегти громади тут — в такому разі УНСоюз мусить втримати свою провідну ролю в громадах та бути впливовим серед наших людей — тільки таким способом прийде зворот і зупинимо втрати в членстві. Ми мусимо придбати нових членів.

Для цього потрібно нам єдности. В нас можуть бути різниці у політичних поглядах, такі різниці у поглядах існують між людьми в Україні; існують вони між американцями, в республіканській партії і в демократичній партії відбуваються найлютіші політичні суперечки, але вкінці обєднуються.

Якщо хочемо зберегти наші громади в Америці й Канаді живучими, якщо маємо вдержати УНСоюз провідною організацією і якщо наші громади мають бути спроможними допомогти українському народові у його змаганнях — вирішальним фактором цього всього є наша єдність. Наступний рік, 2, 5 і 10 років будуть вирішальними — конечно нам обєднатися і це обєднання повинно початися тут, на цій Конвенції.

Мусимо спрямувати свою енергію, щоб розв'язувати різні проблеми та ставати віч на віч із викликами, які кидає життя нашій установі, а цих викликів багато. Нам треба дружньо співпрацювати для майбутности.

В мойому звітіт я подав кілька важливих суґестій, надіюся, що знайдете час, щоб про них прочитати. Дякую.

Гелен Олек Скат, головна радна

Я написала свій короткий звіт по англійськи (сторінка 128) і була горда за останнє речення у ньому де згадала, що від останньої конвенції я зорганізувала 80 членів. Прослухавши звіту Василя Пастушка не можу так гордитися бо попереду мене ще багато праці в цьому напрямі. Щиро дякую.

Андрій Кейбіда, головний радний

Високопреподобні Отці, Дорогі Делеґати і Приятелі, Слава Ісусу Христу!

Мій звіт є на сторінці 129-ій, заохочую та прошу прочитати його.

Я хочу ще раз подякувати всім вам делеґатам та приятелям за те, що вибрали мене головним радним і хочу сказати, що знову кандидую до Уряду.

Ми як делеґати УНСоюзу маємо золоту нагоду в цей час показати світові, що ми стоїмо об'єднані у гармонійному співрозумінні, без огляду на політичні чи релігійні погляди чи якісь спеціяльні інтереси, щоб працювати для реалізації вільної України вже в не довгому майбутньому.

Ми мусимо об'єднати всі наші зусилля, щоб дати всю можливу допомогу українському народові в його змаганнях за свободу та незалежну державу і працювати для реалізації прав українського народу згідно зі засадами всесвітньої декларації людських прав.

Ми мусимо приготовити способи та методи, щоб приступні нам запаси ми могли використати до їх максимальних можливостей. Ми мусимо розпочати кампанію для підтримки Руху. Ми можемо осягнути наші цілі, якщо кожний делеґат і кожна одушевлена українська людина в Америці й Канаді простягне руку один одному, простять один одному і виявлять єдність духа, якому не буде рівні для того, щоб в Україні забезпечити успіх продемократичних сил.

Хай Господь благословить вас всіх за ваші християнські чесноти та віру і хай Він поблагословить наш український народ у його пошуках свободи релігійних практик, повної незалежности та реалізації людських прав. Щасти вам Боже!

Василь Дідюк, головний радний

Пане Голове, Хвальна Президіє, Дорогі Делеґати!

На початку мушу ще раз повторити, що я називаюся Дідюк, бо коли Т. Шмаґалу не пізнали тільки по вусах, то може ви забули, бо в мене є і маленькі вуса і невелика борода. Якщо вам не відповідає, а знов ви мене перевиберете на другу каденцію , то я можу їх обголити, то залежить від вашого ґусту.

Якщо ви дорогі делеґати ще мойого недовгого звіту не читали, то я вас прошу, як не зможете спати, то візьміть і подивіться на сторінку 130. Звичайно, за вашим дозволом, за вашою допомогою, що ви мене вибрали на протязі цієї каденції, 4 роки робив, що тільки зміг в Союзі, бо це вже 25 років в ньому працюю.

Я до цього звіту не мігби вже сьогодні нічого додати хіба це, що додав тих 20 аплікацій на суму понад 300,000 до тих 32, які були дані раньше.

Для нас тут і в Канаді можливості росту УНСоюзу були, є і будуть ще на довго, тільки до того треба певних засобів, способів і підходу.

Олександер Худолій, головний радний

Перше хочу подякувати всім делеґаткам та делеґатам за ваше довіря і можливість служити Українському Народному Союзові на протязі цих останніх 4-ох років.

У цей час я виконав свої союзові обов'язки так як я написав у моєму звіті на 131-ій сторінці. Прошу прочитати мої рекомендації. Коротко хочу сказати, що я брав участь у всіх нарадах Головного Уряду і так само є членом стипендійної, спортової і союзівкової комісії і також як ваш наймолодший головний радний, я є головою молодечої комісії разом з допомогою головного радного Евгена Іванців, ця комісія є відновлена і стала активна в цьому році.

Ми влаштували CABARET WEEKEND на Союзівці, щоб притягнути нових членів до УНСоюзу і попробували збудити неактивних членів.

Я сподіваюся, що ця 32-га Конвенція буде призначена як та де і старша і молодша ґенерація стали разом і вибрали не найлегшу дорогу, а правильну дорогу ту, яка буде вести Український Народний Союз вперід, для нас і наших наступних поколінь союзовців. Дякую.

Зенон Снилик, головний редактор „Свободи"

Пане Голово, Шановна Президіє, Достойні Делеґати!

Я не буду нічого особливого до свого звіту додавати, а тільки пригадую собі, коли ми минулого тижня приготовлялися до поїздки на Конвенцію, моя молодша подруга зі сусідньої кімнати, Рома Гадзевич, підійшла до мене і каже „Пане Снилик, ви знаєте, що ви вже 10 років мучитеся на тім пості?" Я собі фактично пригадав, що точно 10 років тому тодішний Головний Уряд УНСоюзу вженив мене головним редакторством „Свободи". Раніше я працював 18 років в „Українському Тижневику".

Я фактично ніколи не мав нагоди подякувати Головному Урядові за це, що дав мені можливість на протязі останніх 10-ти років служити вам. Вам всім подякувати, що мене за тих 10 років не вигнали, а кажуть, що прикметою доброго журналіста це відчувати момент в певний час в даній групі людей.

Конвенції УНСоюзу це конвенції ваших делеґатів, урядовців, ми тут приїхали писати про конвенцію, а не забирати вам дорогий час. Тому подякую закінчую своє коротке слово, і бажаю вам успішної конвенції, можливо, як багато з вас уже зауважували, ключевої напередодні нашого 100-ліття. Дякую дуже.

Рома Гадзевич, головний редактор „Українського Тижневика"

Шановна Президіє, Шановні Члени Головного Уряду, Шановні Делеґати!

Дякую за таке тепле привітання. У своєму звіті я дуже точно описала яку роботу ми, в „Ukrainian Weekly" перевели за останні чотири роки. Особливо багато **уваги за звітовий час ми присвячували подіям в Україні, а також вісткам про реакцію українців в Америці й Канаді на ці** історичні події. Думаю, що наша газета таким чином відзеркалює зацікавлення наших читачів, нашої громади.

В нашій газеті друкуються такі вістки з України, яких не можна де-небудь інше прочитати в англійській мові і тим я уважаю і думаю що ви зі мною погодитися, тим наша газета є дуже цінна для нашої громади і для цілого нашого українського народу. Бо ж не тільки, ми українці, але і не українці знаходять в „Ukrainian Weekly" найновіші вістки про непередбачені епохальні події.

Наша газета нині стала поважним джерелом інформацій для американських сенаторів і конґресменів, канадських парляментаристів і інших членів урядів, як також для науковців, кореспондентів.

Ми маємо тепер прямі контакти з Україною. Я вважаю, що ці контакти існують завдяки тому, що кожна із нас в редакції „Українського Тижневика", Христина Лапичак, Марта Коломиєць і я подорожували в Україну в останніх двох роках. Між іншим мушу згадати, що наша Марта нині має повернутися з України, куди вона поїхала разом із транспортом ліків і медичного приладдя, яке приготовив Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

Може ви шановні делеґати завважили, що ми три редактори „Українськог Тижневика", всі жінки. Варта і мені додати, що і ця особа, яка складає на комп'юторі наш „Український Тижневик" і ця котра робить ломку газети, це також жінки, отже старанням 5-ох жінок виходить „Український Тижневик".

Кінчаючи україномовну частину мого звіту хочу заохотити вас до прочитання мого звіту, його дуже легко знайти, він є останній в книзі Звітів.

Зміст свого усного звідомлення редактор Гадзевич передала також англійською мовою в цьому підкреслюючи, що „Український Тижневик" вже продістається в Україну, головно до членів Руху. На закінчення вимінила, що всі три редактори У. Т. постійно цікавилися справами УНСоюзу, Марта Коломиєць вибрана делеґатом на цю Конвенцію, а Христина Лапичак і вона, Рома Гадзевич стали заступниками делеґатів від своїх Відділів. Всі редактори У. Т. вважають себе складовою частиною Українського Народного Союзу, свою працю для нього та для української громади продовжуватимуть, а головно в цей час, коли УНСоюз наближається до свого 100-ліття.

Після вислухання звітів проводу УНСоюзу, Голова Конвенції подякував всім звітуючим за їхню працю та апелював до всіх делеґатів, щоб прочитали звіти і підкреслили певні цікаві думки та певні цікаві суґестії висловлені у них.

Перед закінченням пополудневої сесії Голова Конвенційного Комітету, Евген Іванців пригадав всім про подорж до Вашінґтону в четвер 30-го травня та заповів про наради, які відбудуться цього вечора.

На цьому закінчено пополудневу сесію 28-го травня 1990 року, о год. 5:30 по пол.

ВІВТОРОК 29-ГО ТРАВНЯ 1990 Р.

Рання сесія год. 9:15 ранку

Голова Конвенції, д-р Петро Саварин відкрив сесію в год. 9:15 ранку та попросив о. протопресвітера Біляка провести молитву.

О.С. Біляк просив Господа, щоб навчив нас у кожній роботі бути послідовними, витривалими та виконувати її на Його славу.

Просив, щоб післав нам Духа Святого, щоб керував нарадами нашої 32-ої Конвенції Українського Народного Союзу, щоб всі наші постанови ми зробили на добро нашої великої Союзової Родини.

Після молитви, д-р Петро Саварин заявив, що вчора не мав нагоди представити співпрацівників президії цієї 32-ої Конвенції, а це двох заступників голови панів Василя Колодчина (94) і Івана Ґавалюха (377) та дві секретарки пань: Варку Бачинську (184) української мови та Стефанію Гаврилюк (88) англійської мови.

Голова Конвенції попросив свойого заступника, інж. Василя Колодчина відчитати привіти, які наспіли на 32-гу Конвенцію:

В. Колодчин, привітавши Високопреподобних Отців, Президію та Делеґатів, найперше подякував за вибір його до цієї почесної функції на Конвенції УНС, а потім прочитав привіти українською мовою, а Іван Ґавалюх читав привіти писані англійською мовою.

ПРИВІТИ

1. Білий Дім, Вашінґтон, Д. К.
2. Митрополит Стефан Сулик, УКЦ, Філядельфія, Па.
3. Митрополит Максим Германюк, УКЦ, Вінніпеґ, Ман. Канада
4. Єпископ Василь Лостен, УКЦ, Стемфорд, Кон.
5. Єпископ Ізидор, УКЦ, Епархія Торонто, Онт. Канада
6. Єпископ Роберт Москаль, УКЦ, Епархія св. Йосафата, Парма, Огайо
7. Пастор Олекса Гарбузяк, Голова Все-Українського Євангельского Баптиського Братства, Бервін Іл.
8. Уряд Української Народної Республіки, Ресорт Культури і Науки.
9. Комітет Українців Канади, Централя Вінніпеґ
10. Джордж Дж. Мичел, Ю. С. Сенат Маджоріти Мейн
11. Констанс А. Морелла, член ЮС Конґрес, Меріленд
12. Бенджамин Л. Кардін, член ЮС Конґрес, Меріленд
13. Дін А. Ґалло, член ЮС Конґрес, Ню Джерзі
14. Мері Роз Оукар, член ЮС Конґрес, Огайо
15. Союз Українок Америки, Ню Йорк
16. Українське Історичне Товариство, Джамайка, Н. Й.
17. Українське Бібліотечне Товариство Америки, Ню Йорк
18. Пласт Організація Української Молоді, КПС, Ню Йорк
19. Фундація Українського Вільного Університету, Інк. Ню Йорк
20. Окружна Управа Союзу Українок Америки, Ню Йорк
21. Централя Шкіл Українознавства, Шкільна Рада, Ню Йорк
22. Марія Демчук-Чучман, почесний член Головної Управи УНСоюзу
23. Дмитро Роман Кульчицький, Репрезентант Стейту Мишиґен

Всі привіти залучені до протоколу.

3 ВИБІР КОНВЕНЦІЙНИХ КОМІСІЙ

Голова Верифікаційної Комісії, Роман Лапичак подав вибрані склади Комісій:

	гол.
Виборча: — 14 осіб	
Степан Чума (361)	164
Микола Бобечко (102)	153
Августин Рудник (257)	150
Лев Боднар (131)	140
Володимир Янів (209)	134
Мирон Ґрох (461)	130
Михайло Юзенів (194)	128
Богдан Одежинський (216)	124
Стефанія Геврик (445)	122
д-р Стефан Бабяк (226)	121
Григорій Корбяк (146)	118
Марія Гнатик (304)	117
Михайло Нич (397)	110
Катерина Назарк (183)	110
Секретарська — 6 осіб	
Татіяна Сілецька (233)	148
Михайло Сорока (136)	140
Дана Ісінська (287)	139
Роман Припхан (399)	133
Володимир Гетьманський (374)	123
Роман Куропась (20)	121
Просьб — 5 осіб	
Марія Кульчицька (8)	165
Василь Євтушенко (422)	133
Василь Лучків (16)	131
Володимир Василенко (277)	127
Михайло Карачевський (221)	112

Голова Верифікаційної Комісії, Роман Лапичак, повідомив Конвенцію, що вчора 28-го травня прибуло ще кілька делеґатів і досі є зареєстрованих 298 делеґатів, якщо зайдуть зміни про це своєчасно повідомить Конвенцію.

Голова Конвенції д-р П. Саварин, попросив новообраних членів Комісій Виборчої, Секретарської та Просьб встати з місць, щоб делеґати могли їх побачити та привітати оплесками.

10. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ

Лев Боднар (131). До справ, які порушив заступник головного предсідника, д-р Мирон Куропась: брак участи нашої молоді у громадському житті — як приклад подав **Ґльорію Пашен і Левку Паньків, родину Куропасів** — вважає, що так як родичі виховали дітей, так і маємо. Брак нового членства — до певної міри це вина Екзекутиви, яка непотрібно стала по стороні спору між УККА і УАКРади, повинні були залишитися невтральними, бо тепер ми не маємо впливу на певне членство у нашій громаді. Ми розділюємося, а потім тратимо вагомий час, щоб об'єднатися. Обмаль членства — це брак контакту з низами. Колись були організаційні референти, які розїжджали по областях, спілкували з людьми, цим способом приєднували нових членів для Союзу. В останніх вісьмох роках ми стратили гроші на т. з. „спеціялістів по забезпеченні", вони отримували добрі платні, вони приєднували фіктивних членів, яких ми суспендували і користи жадної.

До Головного Контролера, Антолія Дорошенка, сказав, що ніколи не чув, щоб УНСоюз робив різницю між нашими віроісповіданнями, нам дорогі всі церкви, які терплять в Україні. Ви не маючи чим виповнити місця на сторінках звіту, дуже не фортунно накинулися на ред. Снилика посуджуючи його за те, що він не поміщує статтей про життя православних громад. Вас на Конвенції вибрали, якраз тому, що ви були молода людина, виглядало енерґійна і православна, ми вас хотіли в Уряді. Працюйте в своїх громадах, приєднуйте членів, Союз напевно нікого не відкине. Я вважаю, що Ваш звіт був дуже не фуртунним. До Тараса Шмаґали, сказав, що прикро йому, що проф. Т. Шмаґала, вчора забрав нам час подаючи свою діяльність за чотири роки говорячи про своє обличчя, свої вуса і тим подібне. Це добрий жарт в клюбі при картах чи при пиві, але не на поважній конвенції.

До Теклі Мороз, Головної Радної, заувага до висловленого, що „їдьмо в Україну і приєднуймо членів до УНСоюзу", ви напевно мали на думці припильнувати тих, які схочуть приїхати до Америки на сталий побут — одначе таких здається буде мало, бо правдиві патріоти з України не хочуть сюди приїжджати."

Питання до Уляни Дячук, Головного Касира, „Фонд наглої потреби" існував при УНСоюзі, у вашому звіті не було про нього згадки, який то великий фонд, чи він вже вичерпаний. Якраз тепер є потреба помоч Україні — прошу нам подати числа та які пляни на майбутнє — з усіх потреб це найбільш нагла справа.

Голова д-р П. Саварин, просив, щоб особи, які братимуть участь у дискусії над звітами, подавали свої запитання й зауваги так скупчено і прецизийно, як робив це Л. Боднар, просив не виголошувати промов.

Василь Ліщинецький (240) Клівленд. До Головного Предсідника д-ра Івана Флиса, не має нічого спеціяльного, бо він переплив по всіх справах так загально, іншим словом „втік".

До д-ра Нестора Олесницького, Головного Контролера, піддержує його пропозицію в справі зміни статуту УНС. Цю працю треба починати тепер з новообраними людьми. Також вважає, що потрібна зміна в складі Уряду, щоб ввести способи праці. В організаційних справах — за останніх 12 років УНС втратив понад 18,500 членів, але вважає, що ще є великі можливості для придбання нового членства. Число членів УНС охоплює тільки яких 10% українських громад. Як джерело нових членів бере під увагу внуків, треба жити в згоді з бабцями та дідусями, щоб дістатися до внуків.

Головній Канцелярії дав признання за добре ведення праці. Бюро у Вашінґтоні досить вдало вив'язується у критичних ситуаціях. Український Тижневик заслуговує на похвалу, бо він дає правдивий образ нашої громади, а головно говорить правду про Україну. Великим плюсом є факт, що всі редактори їздили в Україну.

Поставив також запитання чи УНС зробив якісь заходи для відкриття репрезентації в Україні. Постійна комунікація та виміна інформаціями є одною із найбільших конечностей для нас тут і для населення України.

Іван Телюк (414) Ню Гейвен, мав дві завваги. Перша відноситься до твердження Головного Предсідника д-ра Флиса, сторінка ч. 12 у звітах, що упадок членства УНС не поменшив великого фінансового поступу УНСоюзу, — а тоді глянувши на стор. ч. 65 у звіті головного касира читаємо, що прибутки із зібраних вкладок зменшилися, а це відзеркалює, що членство УНСоюзу зменшилося. Не треба потішати себе прибутками з інвестицій, бо найважливішою катеґорією мусить бути членство — це підстава нашої установи, а всі інші прибутки тільки тимчасові. Друга заувага стосувалася Дому УНСоюзу, а саме, що через 3 роки три поверхи дому стоять незайнятими. Факт, що банк вибирався напевно був знаним, — а також яке становище інших льокаторів, чи мають продовжені контракти і може доцільним було б зменшити наші вимоги чиншу. Не годиться з твердженням, що Союз фінансово росте. Вважає, що контролери мають обов'язок звертати увагу на такі розбіжні твердження в цих справах і що вони повинні провірювати нашу господарку, а не тільки статутові точки. Просить відповідей на свої запитання.

Дискусію над звітами припинив голова президії, щоб до слова попросити гостю Гелен Ґеліч-Бентлі.

Головний радний, Тарас Шмаґала, представив гостю, члена американського Конґресу, Гелен Ґеліч-Бентлі, підкреслюючи важливіші становища з її кар'єри, як також зазначив, що вона гордиться своїм дівочим прізвищем Ґеліч, бо воно відзеркалює її сербське походження. Сказав, що Конґресменка завжди співпрацювала з Вашінґтонським Бюром УНСоюзу та є захисником свободи для всіх поневолених народів.

„Я вітаю вас" — так привітала президію та делеґатів **Гелен Ґеліч-Бентлі**, за що присутні нагородили її рясними оплесками. Вона висловила вдоволення, що Конвенція УНС відбувається у стейті Мериленд де українці є одною з найчисельніших та найкраще зорганізованих етнічних груп. Коротко згадала про іміґрацію до Америки її батьків нав'язуючи подібності їхніх переживань до ситуацій українських іміґрантів тодішніх часів.

Згодом розповіла про свої офіційні подорожі, як член Конґресу, до Східньої Европи — до Болгарії, Румунії, Югославії та Польщі. Вона висловила погляди, що наразі більшість цих країн поміняли назви своїх партій, або позбулися провідника на місце якого прийшов інший, але в

поглядах такий же самий, як попередній. Вважає, що Американський Уряд повинен все ще обережно відноситися до урядів цих країн, а головно до Совєтського Союзу, цей медвідь ще далеко не змінився. Запевняла, що в Конґресі є багато репрезентантів, які дальше піддержують ідею визволення народів республік СССР, головно українського народу, який так довго і важко потерпів.

Гелен Ґеліч-Бентлі наголосила конечність передачі якнайбільше інформацій про події у світі та звідомлень як Захід оцінює події у їхніх країнах. На підставі своїх подорожей вона прийшла до висновку, що уряди тамтешніх держав є дуже вразливі на закиди в їхню сторону, мовляв, вони нехтують людськими правами — в цьому велику ролю відіграла Гельксінська Комісія. Треба безнастанно викривати всі їхні переступки людських прав, щоб тримати їх перед світовою пресією. Вона радить нам продовжувати усвідомлення населення Америки про те, що Совєтський Союз ще далі імперія, яка тримає багато народів у своїх путах.

Гелен Ґеліч-Бентлі підсумувала позитиви української громади Балтимору та стейту Мериленд, побажала Конвенції успіхів та закінчила своє слово українським „дякую".

Встанням з місць та оплесками делеґати висловили свою вдячність Гелен Бентлі, а д-р Саварин відмітив відрадне явище, що є члени Конґресу та Сенату, які розуміють інтенції імперії і це розуміння поширюють. Висловив подяку за участь та привітання.

Після деяких оголошень технічного характеру та пригадки делеґатам про процедури участи в дискусії, продовжено Конвенцію.

10. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ

Мирон Сірий (281) Байон, Н. Дж. Звернув увагу, що в нинішній програмі мала бути дискусія над звідомленнями, а не запити. Дальше звернувся до всіх тих, які звітували, вони були вибрані попередною Конвенцією до праці для Українського Народного Союзу і звіт їхній має відзеркалювати якраз таку працю. Честь і слава тим членам Уряду, які працювали для громади, своїх клюбів, для церков та інших, але звіт на Конвенції мав бути виключно з праці для УНСоюзу! На його думку звітування Головних Радних В. Дідюка, Т. Мороз і В. Пастушка було до теми, але неґативно поставився до звітування Головного Радного А. Кейбіди, який на його думку, говорив про свою діяльність для церкви, про участь у з'їздах і т. п., але ніколи не вважав своїм ділом поцікавитися відділами та секретарями, які живуть у його стейті, в Ню Джерзі. В сторону д-ра М. Куропася, заступника головного предсідника, кинув сумнів, що д-р Куропась справді відвідав всі громади у ЗСА — бо зачас 40-літньої праці М. Сірого для УНСоюзу, у його громаді в Байон, були панове І. Геврик з далекої Канади та С. Гавриш з Філядельфії. Пан Сірий закликав конвенційних делеґатів, щоб до Уряду вибирали тих людей, які будуть працювати для УНСоюзу.

Василь Шаран (407) Торонто, попередив присутніх, що свої зауваги прочитає зі записок, які приготовив і, що їх вискаже не для того, щоб когось обидити, а тому, що Конвенція це єдине місце де треба висказати правду, щоб всі Союзовці знали, щоб знали про справи, які торкаються Союзу, своєї громади в Канаді, про її членів та працівників.

1)Брак молодих секретарів, щоб провадили організаційну працю в терені, — а є багато молодих людей та новоприбулих у Канаді.

2) Велика зухвалість старших секретарів; Головна Управа часто подає мильні оправдання, мовляв, збільшення членів не є важне, Союз має мільйони долярів, які роблять тисячі, можна обійтися без членів.

3) Головна Канцелярія трактує канадських членів так, як Москва трактує Україну. Є такі канадці, які потакують на пусті виправдування головного предсідника та деяких інших урядників УНСоюзу. В Канаді УНСоюз існує понад 60 років — в цілій Канаді немає УНСоюз власного куточка. 20 років тому Конвенція рішила придбати якийсь притулок, до сьогодні це тільки рішення. Членам Союзу в Канаді належиться вже давно мати свій так зв. репрезентаційний дім. Його можна придбати за канадські доляри, є їх в Канаді 9 мільйонів то з процентів, які ця сума дає можна купити будинок.

Він знову повернувся до Конвенції, яка відбулася 20 років тому у Клівленді та пригадав, що там було гасло „лицем до молоді" навіть був такий напис — конвенція закінчилася і забулося гасло. Не має допливу молодих людей до праці в УНСоюзі — бо секретарі тримають відділи по 40, 50 і 60 років з оправданням, що вони їх організували і щойно по своїй смерті віддадуть — то як можна сподіватися молодших секретарів? Пан Шаран звернув також увагу, що часто старші секретарі в дома у присутності молодших безнастанно критикують та нарікають на Союз, така постійна і часто безпідставна критика ніяк не заохочує молодшу ґенерацію до праці в такій поганій установі. Найвищий вже час змінити підходи, не думати, що „без нас" не обійдеться УНСоюз, а треба передавати працю молодшим людям.

Михайло Каркоць (345) Ст. Пол. Мінн. Сказав, що це не перша його Конвенція і прикро слухати критики, яка в більшості є неґативного, а не конструктивного характеру де подається конкретні внески та думки, як лихові запобігти. Висловив свою подяку вибраним урядовцям платним і неплатним, за їхню працю. Він висловив своє повне довір'я до їхньої доброї волі в справах УНСоюзу. Звернув увагу на те, що УНСоюз це єдина у світі інституція, яка може послужити для добра української справи, а головно в час коли не зброєю, але розумом та доброю волею треба спільно послужити нашій Батьківщині. Питав про стан започаткованого колись фонду Оборони Української Спадщини — міркував, що можна б його побільшити для теперішніх потреб. Також звернув увагу на нашк пресу, яка своїми інформаціями виховує нас, заслужені журналісти варті пошани, від читачів, але коли з часом ці особи попадають в екстреми — то такі їхні статті не повинні тепер мати місця. Висловив свою підтримку д-рові Н. Олесницькому в справах перерібки статуту УНС.

Д-р Михайло Снігурович (414) Ню Гейвен. Коротко торкнув кілька справ організаційного порядку: Упадок членства в трьох останніх каденціях катастрофальний — так говорять звіти. У справах членства багато можуть помогти Округи — їх треба статутово оформити, головно тепер добрий час, коли йтиме праця над зміною статуту УНС. Також просив призадуматися над тим, щоб новий статут відновив пост виборного організаційного референта, бо найняті та високоплачені люди на подібній позиції зовсім не виправдали себе. Поставив запит, чому на останній Конференції Голів Округ не було голів Округ Канади — оправдування, що зависокі кошти не є вистачальними. До проблем Округ треба ставитися серйозніше ніж досі. Уступаючій Управі дав признання за хоч мале, але позитивне явище, а саме пожвавлення братської діяльности УНСоюзу.

Іван Скальчук (430) Філядельфія. Питання до Контрольної Комісії: чи Комісія робила заходи, щоб заповнити місце відсутнього контролера Леоніда Філя? Чи Комісія робила будь яку оцінку праці та фінансів Вашінґтонського Бюра? З яких причин Контрольна Комісія обмежила свою контролю до одного разу в році, а перед Конвенцією в неповному складі контроля тривала тільки 3 дні? (4—6 квітня ц. р.)

Питання до Головного Екзекутивного Комітету: в останній каденції була резиґнація гол. радного М. Спольського, смерть двох гол. радних В. Гавриляка і Р. Татарського і з огляду на працю в Европі неактивним став гол. контролер Л. Філь — це одна шоста (4 особи) головного Уряду, втрата людського потенціялу — чому не зроблено заходів доповнити уряд?

До п-а Е. Іванціва, великим фактором, що Балтимор вибрано на відбуття Конвенції могли бути надії, що колишні високі урядовці, які попередньо приїздили на наші Конвенції, з'являться між нами, чи хтось з Білого Дому буде на цій Конвенції?

До справи втрати членства — вважає, що до цього — причинилися 1. ліквідація організаційного відділу і 2. створення відділу професійних продавців, який показався зовсім безуспішним. В останній каденції УНС втратив 8,500 членів (11%), а в трьох останніх каденціях втрачено 18,500 членів — це 21.2%, або 1/5 членства Українського Народного Союзу.

Хто відповідальний за те, що з нагоди святкувань 22-січня, Вашінґтонське Бюро УНС вислало сенаторам Третій, а не Четвертий Універсал? Просить, щоб в цій справі відповідь дав Гол. Екзекутивний Комітет, а в першу чергу Головний Предсідник.

Августин Рудник (257) Лос Анджелес, коментує до звіту Головного Предсідника про справу участи п-а І. Геврика з Вінніпеґу у Конференції Голів Округ. 257-Відділ є найдальший зі всіх і один з найбільших в УНСоюзі, вкладки платимо. Союзових благ, як Союзівка не маємо, зблизитися до Гол. Канцелярії не можемо. Одначе виглядає, що через віддаль ми є громадянами другої кляси. Дуже нефортунно сказав Головний Предсідник, що немає грошей на те щоб до нас хтось з Уряду приїхав, чи тому, щоб наш репрезентант так само, як з Вінніпеґу, не міг брати участи у окружних конференціях. А. Рудник висловив надію, що наступний Головний Предсідник зверне увагу на далеко віддалені Відділи, бо вони заслуговують собі на пошану так само, як всі інші.

Володимир Янів (209) Картерет, Н. Дж. Запит до Контрольної Комісії, а головно до контролера, який перевіряв фінанси. Під час 31-ої Конвенції ми чули про те, що Головний Предсідник у березні 1986 року прийняв на працю чоловіка, який називався Флойд. Про нього багато говорили а ще більше писали. В цій справі В. Янів поставив такі питання: як довго працював Флойд в УНС, яка була його платня? Чому контролери не застановилися над тим, щоб Флойда звільнити після перших кількох місяців і не дозволити на витрату українських грошей?

Степан Куропась, почесний член Гол. Уряду: було запитання від котрогось делеґата, чому то їх не відвідують Союзові урядники. С. Куропась сказав, що тих урядників можна порівняти до Шевченківської поеми про місяць, який раз потапав, раз виринав, вони є і їх нема. Якщо Головні Радні не роз'їжджають, то це не є з їхньої вини чи неохоти, вони працюють без заплати. Можуть поїхати тільки тоді, коли їх Екзекутива вишле — отже, якщо ви зацікавлені, щоб до вас приїхав Головний Радний, пишіть до Головної Канцелярії і домагайтеся того чи іншого Радного. Писемного прохання неможна іґнорувати.

Зенон Боднарський (360) Баффало. Погодився з рекомендацією д-ра Н. Олесницького — стор. 105 у Книзі Звітів, — щоб відважніше провадити інвестиції, бо, УНС поніс великі втрати в членстві то треба постаратися заробити, більше грошей способом інвестицій. Також висловився за тим, щоб збільшити винагороди секретарям. Нав'язуючи як приклад вкладки забезпечення, якими торгують Ощадностево-Позичкові Спілки на більші суми забезпечення, УНСоюз не може з ними конкурувати — радить зробити заходи для зниження коштів за грамоти на високі суми забезпечення.

Беручи приклад з інших забезпеченевих компаній, радить, щоб хоч два рази в році Головна Конвенція вислала членам листа в якому коротко виміниться про здобутки УНС, про суму дивіденди, скільки УНС дав на стипендії та подібні важні позитиви — спитати наших членів чи не варта, щоб Союз підтримувати.

Пропонував, щоб Ювілейний концерт УНС який відбувся в Ню Йорку 17-вересня 1989 р. і був записаний на тасьмі, помножити для ужитку на молодечих оселях на зборах та засіданнях Союзових одиниць. На закінчення висловив надію, що всі добрі рекомендації тут висловлені, будуть своєчасно полагоджені і не чекатимуть аж 16 років (як Вашінґтонське Бюро) для переведення в життя.

Франко Стубан (67) Коннектікат — уважає, що приїжджаючи в терен урядовці УНСоюзу повинні представити чітко цілі, і працю Союзу, як також вимінити всі допомогові акції, які Союз веде для добра свого членства та громади взагалі. Відвідини терену Союзовими Урядовцями майже не існують — за 35 років в нашій місцевості тільки один раз був С. Гавриш.

Вишкіл секретарів та їх заступників — це конечно треба відновити. УНСоюз повинен піддержувати наші скупчення при церквах та інших організаціях. Піддержувати святкування Українського Дня Незалежности і навіть покрити деякі кошти, коли дана околиця нав'язує добрі зовнішні зв'язки з місцевими урядами тощо. У Свободі призначити періодично повну сторінку для молоді — поміщувати вістки про нашу молодь, незалежно чи вони є члени УНС, чи ні, — така акція може дати добрі результати в організуванні членів.

Андрій Заброцький (156) Честер, Па. Питання до Екзекутиви — завжди говорилося, щоб людей до Головного Уряду вибирати також з дальше віддалених місцевостей, щоб в потребах репрезентації УНС, вони могли так послужити, в околицях Чикаґо є 4 члени Головного Уряду, а в Канаді також 4 члени. Просив Екзекутиву пояснити чим керувалися, що на всі загальні збори та наради в Округах висилано тільки членів з поміж себе, це зайва витрата грошей.

Найкращим звітом вважав звіт Головного Радного В. Пастушка, звіт якого повинен наслідувати кожний член Головного Уряду.

Зауважив, що в часі цієї Конвенції промовці, члени президії та й у привітах говорилося про братолюбіє, єдиномисліє, цитувалися вагомі фрази Франкової поезії — на ділі ці справи совсім інші. Особисто перебуваючи у Вашінґтоні був свідком правдивої співпраці нашого Бюра УНС та Бюра УККА — це дуже похвальне і всюди повинно так бути, ми делеґати повинні вплинути на наш Уряд, щоб об'єднання таки відбулося.

Роман Припхан (399) Чікаґо — вважає, що Конвенція це з'їзд делеґатів, на якому можна обговорити свою працю за останні чотири роки та де можна спільно шукати способів для оздоровлення інституції. Кожного року тратимо около 2,000 членів, професійні організатори не оправдали своєї діяльності. Після впровадження нових грамот забезпечення з нищими вкладками, секретарі отримують менші винагороди. Зі звіту Головного Контролера С. Гавриша ми довідуємося, що секретарі є тією остоєю УНСоюзу, бо 99% нових членів зорганізували таки самі секретарі, а не професійні продавці. Моя спроба помістити в пресі допис на цю тему не вдалася, бо сказано мені, що про такі справи в пресі не терба писати. В такій системі винагород не зможемо звербувати молодших людей до праці в УНС, бо вони виховані тут з діловим наставленням, а за послідовно добре виконану працю вимагають також доброї фінансової винагороди.

Окружні Комітети — будучи головою Округи в Чикаґо говорю з практики і поділяю думки багатьох інших, що Округи повинні бути статутово оформлені та працювати, як посередники між Головним Урядом та Секретарями і для цього розпоряджати хоч мінімальними фондами.

Йосиф Лисогір (325) Ню Йорк. Звернувся до делеґатів з пригадкою, що одним з їхніх завдань є бути суддями діяльности Уряду за останні чотири роки. Щоб цю функцію виконувати вони повинні зазнайомитися зі звітами, які знаходяться перед ними, вони повинні на ці звіти реаґувати.

Коментуючи до звіту Головного Предсідника на стор. ч. 12 погодився з твердженням, що Союз живе, але не є він у доброму стані. Страти в членстві, знижені приходи з інвестицій, фінансові проблеми, знижений прихід з будинку та в перше в історії УНС зменшення надвишки фондів. Вважає, що професійних продавців, які не виявилися корисними для Союзу, треба було звільнити за кілька місяців, а не платити високі платні впродовж пару років знаючи, що вони зовсім не придатні для УНСоюзу.

Дім УНС — коротко переповів історію придбання землі та побудови дому, кажучи, що це було зроблено на підставі пильно випрацьованого пляну. Тепер ця дільниця Джерзі Сити вважається одною з найцінніших реальностей Східного побережжя ЗСА. Виросли нові хмародери, але це не може бути причиною для того, щоб наш дім мав одну третину поверхів не винаймлених і річно втрачав понад один мільйон долярів. На це немає оправдання, може управа та фінансування потребують кращого проводу.

Союзівка — згідно зі звітом Головного Контролера д-ра Н. Олесницького УНС допожив понад пів мільйона долярів для вдержання оселі. Ви делеґати повинні поцікавитися подробицями, щоб дістати вияснення, чому така страта грошей і тоді дати своє рішення.

У звіті Головного Предсідника знаходимо думку, що корпораційну структуру можна б змінити і Союз маючи гроші може стати харитативною організацією, див. стор. ч. 33 Висновки. Й. Лисогір зробив зауваґу, що 100 років тому Карнеґі заснував свою фундацію, і такі фундації творилися з ціллю надання м'ягких місць праці для членів своїх родин. До звіту Головного Касира, коментарі стосувалися нащих приходів зі зібраних вкладок, зріст приходів із інвесицій на 37% йому подобався, але зріст видатків на 26% вважав зависоким. Підвишкою дивіденди до 35.6% був захоплений. Радив дуже уважно читати звіти в справах коштів будинку УНС та в справах розбудови Союзівки. У звіті на сторінці 174 виказується, що платоспроможність УНСоюзу була 153.53% у 1988 році, а тепер є 149.80% — це важний спад.

Звіт д-ра Нестора Олесницького хоч не конечно подобається йому і не годиться зі всіма його думками — то признає, що Головний Контролер д-р Олесницький вияснив концепт високопроцентових, рисковних бондів та поставив нам певні точки під увагу.

Д-р Саварин, голова Президії, повідомив, що після того як всі 16 осіб скінчать свої запити та зауваги, Головні Урядовці даватимуть їм свої відповіді, але перед цим Головний Радний, Т. Шмаґала представить нам важного гостя нашої Конвенції.

Тарас Шмаґала з приємністю та вдоволенням представив гостя, члена Президентського Кабінету, Едварда Дервінського. Згадав їхню першу зустріч у Клівленді в 1964 році, що Е. Дервінський як член Конґресу був призначений на службу при Організації Об'єднаних Націй в той час як Джордж Буш був американським амбасадором до ООН. У 1980 році тодішний президент Р. Реґен призначив його заступником секретаря Державного Департаменту, а у 1989 році, коли Адміністративний Департамент Ветеранських Справ підвищено до повнозначного Департаменту Президентського Кабінету — тоді Е. Дервінський став першим Секретарем цього Департаменту.

Едвард Дервінський у своєму цікавому слові дав особисті спостереження та думки про справи змін, які зайшли та далі формуються в країнах Східної Европи, і які мають вплив на народи республік Совєтського Союзу. Говорячи про Совєтський Союз, Е. Дервінський вважає, що націоналізм, який там пробудився це прямий вияв анти-комунізму і в багатьох випадках також вияв анти-Росіянізму. Згадав землетрус у Вірменії і повну відсутність зацікавлення і допомоги з центрального уряду СССР — вірменці це добре розуміють і пам'ятатимуть. Чорнобиль доказав такий же брак відчуття і зацікавлення трагедією двох народів, України та Білорусі. Відмітив, що західні журналісти майже одностайно поширили поняття, що зміни у Східній Европі відбуваються з виключно економічних причин, це неправильне поняття, бо американський журналіст не спроможний зрозуміти релігійних та національних почувань і прагнення цих народів відзискати свою минувшину, історію, культуру та право практикувати свою релігійну обрядовість. Тут Е. Дервінський натякнув на важливість ситуації, яка виникла в Україні на релігійному полі — совєтська влада навмисне розпалює ситуації і тому українці повинні бути дуже чуйними на ці підступства і не датися зловити у пастки наставлені на наш нарід, головно в справах двох наших церков, католицької та православної.

Ґорбачова вважає він блискучим тактиком, ефективним політичним стратегом, який добре зрозумів, що без хоч би деяких змін ціла їхня комуністична будова розвалиться, з ідеалізму, він не дозволяє ніяких змін. Ще підчеркнув Е. Дервінський одну точку, а саме, що евфорія, яку західний світ переходить тепер з Ґорбоманією, не повинна відібрати нам здорового глузду, а треба далі настоювати продовжувати нашу силу і чуйність. Треба пам'ятати, що саме американська потужність і сила після закінчення Другої світової війни спияли, на довшу мету, розпадові комунізму, але поки у Кубі є Кастро та існує Північна Корея і нерозброєна совєтська армія, Америка мусить бути сильною. В Совєтському Союзі панує економічний хаос, він витворився виключно їхньою фальшивою ідеологією. Національні аспірації народів Совєтського Союзу є чесні та добрі і треба тільки спокійним способом, терпеливістю, а потім економічними змінами і політичними поправками довести до стабільності. Справжня будучність сил свободи в Україні мусить походити з нутра України, щойно тоді повинна діяспора брати участь у відродженні.

Голова Президії склав слова подяки Е. Дервінському та висловив надію, що в будуччині Е. Дервінський говоритиме в цьому ж напрямі там де потрібно.

Перед продовжуванням дискусії над звітами Головний Касир, пані Уляна Дячук та Евген Іванців, голова Конвенційного комітету подали кілька оголошень про біжучі справи до яких делеґати мали подати свої рішення.

Також, д-р Богдан Гнатюк, почесний член Головного Уряду, заявив присутнім, що при подаванні кандидатів до Виборчої Комісії було помилково згадане його прізвище, цю справу він передав Верифікаційній Комісії для розгляду, бо думає, що кандидаткою на цей пост була подана пані Марія Гнатик (304), з Баффало.

10. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМИ

Ольга Марущак (82) Дітройт. У своїх заувагах висловила вдоволення із звіту д-ра Олесницького, годиться із закликом В. Дідюка про пробудження діяспори та всеціло підтримує, заходи, які зорганізується для спільної акції допомоги Україні.

Для редакторки Укр. Тижневика Р. Гадзевич висловила спеціяльний подив, вважає, що її та співпрацівницям, всім молодим жінкам належить спеціяльне визнання.

Д-р Василь Лучків (16) Спрінґ Валі Н. Й. Питання до д-ра Куропася — вчора запропонована думка про Корпус Миру для України, — як д-р уявляє, що це можна зробити.

До д-ра Олесницького в справі перерібки статуту УНС — питання: хто, коли і як це має перепровадити?

Іван Винник (194) Ню Йорк. До контролера д-ра Н. Олесницького...просить вияснення чому на контролю УНС бували 4 чи 3 контролери, чому?

Чому контролю перепроваджують тільки раз в році, статут каже, що повинна бути контроля два рази у році — просить вияснення.

Між 88 і 89 роками резерва зменшилася на 1,062.872 дол., просить пояснити чому так сталося. Бонди — колись контролери йшли до банку і там провіряли їх, чи Ви д-ре Олесницький продовжуєте цю практику?

... Найбільша проблема — Організаційний Відділ — думає, що треба змінити статут, щоб знову був вибираний організаційний референт, можливо також, що корисно було б, щоб діяли рівночасно і професійні продавці.

... Бюро у Вашінґтоні — провадять його молоді люди, з нагоди 175-ліття народження Т. Шевченка та 25-ліття спорудження пам'ятника Шевченка у Вашінґтоні — спільно із Бюром УККА перевели ці святкування у повній згоді та співпраці — можливо треба, щоб молоді були у наших центральних організаціях і таким чином була б краща співпраця.

... Про братську діяльність УНСоюзу треба висловитися позитивно!

... Преса — відвідувачі з України яких у Ню Йорку зустрічаємо висловлюють бажання, щоб наша преса „Свобода" та „Український Тижневик" мали своїх представників в Україні, Києві чи у Львові. Також згадують про потребу побільшення вислання „Свободи" в Україну.

На закінчення своїх коментарів І. Винник ствердив, чи така думка подобається іншим чи ні, але УНСоюз це найстарша організація, яка своїм бюром у Вашінґтоні, своєю пресою у минулому та й в будуччині може багато допомогти і зробити для українського народу у його змаганнях до волі і незалежности.

Стефан Ґоляш (379) Чікаґо, піддержав внесок попередника Романа Припхана, щоб піднести ставки винагород відділовим секретарям.

Другий внесок це те, що підтримує справу потреби представника-кореспондента нашого щоденника „Свобода" у Києві чи у Львові, щоб ми мали найновіші вістки з України.

Третє це справа підтримки Рухові — УНСоюз є в силі дати поважну допомогу Україні — чинникам, які на рідних землях змагаються за незалежність нашого народу.

Василь Шаран (407). Має прохання до делеґатів — не розрізнюйте і не робіть нарад для роджених американців, — чому делеґат роджений в Україні не має мати права бути присутнім там де обговоюється справи УНСоюзу? Робім засідання делеґатів УНСоюзу, не вводім границь між українською громадою.

Голова президії д-р Саварин заповів, що канадські делеґати матимуть свої збори в год. 10:30 вечора у кімнаті Балтімор.

Побажав всім смачного полуденку та заповів, що зустрічаємося тут на пополудневій сисії в годині 2:30 по пол.

ВІВТОРОК 29-го ТРАВНЯ 1990 р.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ год. 2:30 п. п.

Розпочинаючи пополудневу сесію д-р Саварин згадав, що на залі тепер є три президенти найбільшої нашої організації, СКВУ, і так привітав свого наступника Юрія Шимка, який рівночасно є делеґатом 442-го Відділу як також свого попередника Йосифа Лисогора, делеґата 325-Відділу.

Перед полуднем було 20 дискунтантів — були запитання і коментарі в справах звітів та праці різних членів Головного Уряду УНС.

Тепер час на відповіді розпічнемо від головних радних, наступними будуть головні контролери, а відтак члени головного екзекутивного комітету. Ті до кого не було питань, не братимуть участи.

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТИ

Василь Дідюк. В справі поїздок головних радних до Округ чи взагалі в терен — для нього було таке запрошення приїхати, але не було згоди від Екзикутивного Комітету і тому не їздив. На друге питання — в Україні пробудився народ і повинні ми тут пробудитися, а це значить щоб нас порахували зєдининими йти з допомогою Україні — матеріяльною, моральною підтримкою, а головно, щоб у країнах нашого поселення ми несли допомогу через наших послів, сенаторів, через уряди наших країн.

Андрій Кейбіда. М. Сірому сказав, що не знав, що він цікавиться УНСоюзом, бо тільки в перше до нього промовив за останніх 10 років. Жарт М. Сірого ніби то подружжя Кейбідів дарували ґубернаторові Флоріо „яйко" вважає поганим жартом не так над ним, як над українською писанкою, яка символізує любов і честь, шкода, що так мало розуміння нашої традиції. Ґубернатор Фльоріо, людина приязна до українців та нашої справи. Згадав, що його звіт з праці поміщений на стор. 129 і на підставі своєї попередньої праці для УНС та української громади він знову кандидуватиме на головного радного.

Відповіді головних урядовців зупинено з огляду на те, що була пропозиція, щоб передвибори відложити на ранок в середу 30-го травня замість сьогодні. В дискусії на цю тему брали участь д-р Б. Шебунчак, д-р І. Флис, Е. Іванців та пару інших членів Виборчої Комісії. Д-р Флис згодився на зміну, але коли голова Президії д-р Саварин піддав зміну на голосування, більшість делеґатів заявилися за тим, щоб програми не зміняти, маючи передвибори, як заповіджено у вівторок після полудня.

Евген Іванців. Чому є два українські бюра у Вашінґтоні? Мені дуже шкода, що маємо два, було б добре мати п'ять чи десять! Вірмени, жиди, греки — у всіх є серйозні різниці у поглядах і поділ, але ми про це не знаємо так, як вони не знають про різниці в думках, які існують між нами — так воно і повинно бути, ми одна родина і про свої нелади не говоритимемо нікому. Між нашим бюром та бюром УККА в останніх двох роках була добра співпраця і порозуміння, нам зовсім не перешкоджає факт, що кожне з нас провадить своє бюро.

На друге питання — справа 3-го Універсалу, який ми розповсюдили між конґресменами замість 4-го універсалу, коли відзначували 22-ге січня. Цю справу вже багато разів вияснювано — і повторив, що мотивувалися фактом, що 3-універсал написаний 4 мовами: українською, польською, російською та ідіш. В уряді С. Петлюри створено міністерство жидівських справ, гроші в нас друкувалися 4 мовами — цим ми хотіли виявити співпрацю уряду з іншими народами. Розсилаючи копію 3-Універсалу в прилозі вислано листа в якому виразно пояснено, що 3-ий Універсал проголосив тільки автономію і що зараз наступного 22-го січня проголошено самостійність у 4-му Універсалі. Я впевнений, що всі конґресмени сприйняли та зрозуміли це як належиться, бо в часі святкувань минулого 22-го січня ніхто в Конґресі не сумнівався, що українці хочуть та стремлять до повної незалежности. Деяка преса в нашій громаді місяцями писала „атаки" на мене та д-ра Флиса. Мою пропозицію написати вияснюючого листа відкинено хіба, що лист буде писаний так, як ця організація бажає і може прийняти. Е. Іванців висловив свій жаль, що з приводу його доброї волі щось конкретного між чужинцями доказати, що українці не могли бути антисемітами в той сам час як співпрацювали зі жидівською меншиною, спричинило стільки нарікань та лиха для УНСоюзу з боку своїх людей.

Тарас Шмаґала вияснив, що вчорашнє оповідання про його вуса було спробою жарту, яким хотів розвеселити делеґатів, які дуже інтенсивно і в напруженні провели час на конвенційній сесії. Жаліє, що Лев Боднар прийняв це оповідання аж так серйозно. У відповідь Василеві Шаранові — наради РОДЖЕНИХ АМЕРИКАНЦІВ — це не є правильне очеркнення, бо справді це наради англомовних делеґатів. Вступ туди відкритий всім зацікавленим

особам, участи в дискусії нікому не відмовляють. Між іншим, Богдан Футей розпочав свою кар'єру беручи участь у цих нарадах.

Василь Пастушок подякував Андрієві Заброцькому та д-рові Миронові Куропасеві за теплі слова про нього, постарається дальше працювати сумлінно. Також заповів, що він кандидує на головного контролера.

Д-р Нестер Олесницький — з огляду на інші зайняття відповідав тепер.

Перше — спростовує, що він є кандидатом тільки на заступника головного предсідника, а в ніякому разі не кандидує на гол. контролера, як це без його дозволу подає деяка література.

Справа контролі в УНС, згідно з нашим статутом контроля УНСоюзу повинна відбутися принаймні раз у рік, але не визначується чи вона має тривати 5 чи 10 днів. У відповідь І. Скальчукові сказав, що справді контроля була 4-6 квітня, це добра інформація, одначе не знав пан Скальчук, що тиждень перед тим під час вікенду, їздив на контролю Союзівки. У відсутності Л. Філя контролери розділили між собою обов'язки контролі Союзу, Союзівки та „Свободи" і працюють як водиться, в демократичному устрою. Ми рішили, що УНСоюз маючи професійну контролю актуарієм, братськими та стейтовими контролерами, не потребує витрачувати гроші наші на довгі та часті контролі. Щодо добору особи на місце Леоніда Філя, мушу повідомити, що такої компетенції статут нам не дав, тільки повний головний уряд може доберати нових членів до уряду, зрештою Л. Філь ніколи не зложив своєї резиґнації.

Анатолій Дорошенко. Відповідаючи Левові Боднареві сказав, що має копії листів, які він вислав ред. З. Сниликові в справі поміщування статтей про події та діяльність Української Православної Церкви. Запросив Л. Боднара зустрітися з ним після сесії, щоб цю кореспонденцію переглянути. Додатково повідомив, що у двох останніх тижнях перед конвенцією мав розмови з Блаженнішим Владикою Мстиславом та Архиєпископом Константином, щоб звернув увагу шановним делеґатам про про їхнє стурбовання і незадоволення, що щоденник „Свобода" не дотримується соборности. Це говорить не від себе, як Анатолій Дорошенко, а від Ієрархії Української Православної Церкви. Також прочитав кілька уступів з листа 114-го Відділу до Екзекутиви УНС в якому вони просять, щоб більш дотримуватися соборности в церковних справах. Свою відповідь закінчив висловленням надії, що постараємося в майбутньому наладнати справи нашої єдности.

Уляна Дячук. У відповідь Левові Боднареві — згідно зі зіставленням під кінець минулого року Фонд Наглої Потреби становив 70,311.00. Здогадуючися, чому таке зацікавлення цим фондом, повідомила, що Фінансова Комісія працює вже від неділі і виготовила плян допомоги Україні — з часом Комісія представить його Конвенції.

Проф. Іванові Телюкові вказала, що всі подробиці приходів з інвестицій знаходяться у звіті на стор. 65.

Зенонові Боднарському дала відповідь, що давно вже на Конвенції УНС рішено, щоб не інвестувати у вартісних паперах, які є не надто певними і тому інвестуємо у бондах. Цьому самому делеґатові вияснила, що були вже спроби висилати секретарям обіжники зі зіставленнями дотацій та подібних інформацій, серед надміру праці про такі справи забувається, але постарається, щоб такий лист-обіжник відновити у наступній каденції.

Йосифові Лисогорові, який у фінансових справах підніс найбільше запитань, подала такі вияснення: *Резерва* — обидві суми процентів є правильні. Сума 149 подана так, як подається до стейтових звітів де частина нашого майна непризнана, а в тім є 2.400,000 дол. вартість Союзівки. Союзівка в очах стейту Ню Джерзі становить непризнану вартість, тоді, коли інші стейти як Пенсильвенія, признають оселі братських союзів, як їхнє признане майно. Колись на це ми не звертали уваги, бо вартість Союзівки була малою. Тому, що ми мусимо постійно відновлювати Союзівку і вкладаємо наше майно, головний касир робить заходи в стейті Ню Джерзі, щоб вони змінили закон та дозволили, якщо не повну, то принаймні частину вартосі Союзівки зачислити до майна УНСоюзу.

Чому перший раз впала наша надвишка (сурплас). Наш актуарій, то є людина цілком посторонна, проаналізував і сказав, що через те, що ми дістали тамтого року менші відсотки від нашої позички в будинку, і тут пояснила скільки нам належиться від нашої позички в будинку. УНС має позичку від якої він має право начислити 10%, але тому, що попередніми роками, на самому початку від існування будинку, не мали грошей, щоб брати за них відсотки, тоді як ми вже мали кращі приходи і їх мали багато більше, брали взад відсотки. Саме у 1988 році ми закінчили брати взад відсотки і на цей рік ми взяли докладно це, що умова наша вимагає, тобто 620,000. Річ ясна, як ми мали 1,600,000 попереднього року, а цього року тільки 600,000 то є 1,028,000 було менше прибутку від корпораційного відсотку. Ми інвестували 901,000 в нашій Союзівці і та інвестиція нам не зачисляється, як я перед тим вам сказав це непризнана вартість.

Дивіденду збільшили ми на 480,000 тому, що в наших річних звітах ми подали, що виплатили попереднього року тільки 1,00,000, а вдійсности вимагало 1,481,000 і це зменшило нашу резерву. Тому через речі, які не мають ніякого впливу на наші слабші фінанси, наша резерва впала, але ця резерва є ще дальше дуже висока і наша фінансова позиція є дуже, а дуже сильна.

В справах видатків на Союзівку відповіла, що це інвестиція в нашій молоді та інвестиція у нашій будуччині. Союзівка існує вже 38 років і направи, які робилися з початку вже їх треба переробляти.

У її звіті подані детально всі зміни та їхній кошт, це не є тільки капітальні видатки, але видатки для покращання Союзівки. Гості, які колись приїжджали вже не приїздять, бо старші віком, натомість приїжджає молодше покоління, яке має гроші і заплатить за все найкраще, бо вони до цього привикли і цього вимагають.

І тому, щоб Союзівка дальше була атрактивною і щоб до неї прибували зі всіх усюдів, щоб про неї знали по всіх континентах, ми мусимо бути готові до неї докладати. Я, є остання особа, яка хотіла б видати цента більше ніж потрібно, але на жаль ціни всього помножилися. Щоб притягнути нашу молодь до літньої праці на Союзівці мусимо платити подібні платні, як ця молодь може де інде заробити, в додатку до підвищених платень ми впровадили „тіпс", щоб нагородити тих, які гарно працюють. Це показалося дуже корисним, бо тепер маємо багато більше зголошень на літну працю як мали перед тим.

Ціни для перебування на Союзівці є низькі в порівнянні із іншими довколішними американськими резортами, деколи тільки половина того, що беруть інші. Можливо, треба буде запровадити два роди цін, для старших з опуском, а тим хто може собі дозволити, повну оплату. Помимо всього — погляньте на мій світ, щоб довідатися скільки з'їздів відбулося там, скільки таборів, скільки було дітей і тим подібне. Зрештою, ви тут повинні нам сказати чи хочете, щоб Союзівка була модерною та мала будучність, чи має вона завмирати.

Володимир Сохан. Я здається був щасливий, було мало питань, але не хотів би залишити їх без відповідей. Перше це те, що було б добре ввести кампанію, щоб дідусі та бабусі забезпечували своїх внуків. Думаю, що той дискутант, який запитував не зорієнтований, що ми цю кампанію ведемо, спеціяльні листи взірці, таблиці вкладок, зворотних вартостей все це йде і на щастя, ця кампанія дуже успішна. Друга заувага, що наші вкладки є абсолютно дорожчі ніж вкладки американських установ. На це частинно дав відповідь Йосиф Лисогір, колишній предсідник, що наші ціни є конкуренційні, а я вам тільки додам. В нас не має різниці між курящими те некурящими, вкладки є змішані (бленд). В нас будуть зміни, в першу чергу що будемо мати додаткові знижки вкладок на високі суми забезпечення 50,000 до 100,000. Ми впровадимо „аннуіти" тобто пенсійне забезпечення, яке якраз є на черзі. Ф. Стубан сказав, що його знасилували та передали йому секретарство, так було багато разів у нас. В дану пору ми маємо 3 секретарів, які мають по два відділи, а коли я приїхав на конвенцію в нас заіснувало ще два випадки, що не маємо секретарів. Отже просимо поможіть нам. І в кінці про вишкіл секретарів — були в нас семінарі про нові кляси забезпечення, зміни у забезпеченевих плянах. Ми шукатимемо нових секретарів, будуть курси-семінарі, продовжуватимемо вносити зміни, щоб бути конкурентами у забезпеченевому ринку.

Іван Геврик. Шкодував, що не насвітлив найважливіших точок свого звіту, бо тоді багато дискутантів не заторкали б цих самих справ і була б коротша дискусія. Дивувало І. Геврика те, що деякі дискутанти хвалили двох інших представників Канади, але не мали навіть охоти говорити про його точний і вичерпний звіт відносно Канади і УНСоюзу в цілості. Ще, на превеликий жаль, один з канадських представників висловився аж так нефортунно, що в Канаді є Щербицький, я є Ільницький.

Справи УНСоюзу в Канаді не приходиться так легко полагодити, проблеми тягнуться від інж. Косара, дир. Богдана Зорича, сен. Павла Юзика аж до тепер. І вже маємо статут і правильник для Канади.

Д-р Мирон Куропась. Я маю відповідь для Лева Боднара — він сказав, що всі родичі повинні брати своїх дітей на союзові конвенції та заохочувати їх до праці в Українськім Народнім Союзі, головним є використати момент, коли наші діти є справді захоплені та зацікавлені, не відкладати на пізніший час, бо це може бути запізно. Так сталося з Вашим сином, з моїм також. Мій батько оповідав мені „байки", конвенція УНС була „Січ" і кожний поворот з конвенції був цікавим для мене, бо батько розповідав „байки". І часом треба розповідати „байки", щоб зацікавити дитину.

Був час, що існувала Ліґа Української Молоді — там належали цілі ряди молоді — були православні, католики та баптисти — там виховувався Йосиф Лисогір, Іван Флис, Тарас Шмаґала, Ґеновефа Жеребняк, Анна Чопик, Гелен Олек, Андрій Джула, Славка Пашен, Валтер Клавзник, Джені Бокар і Андрій Кейбіда. Більшість людей, які тут сидять є плодом Ліґи, і може було б корисно її відновити, щоб тим вишколилися наші майбутні провідники УНСоюзу.

До Мирона Сірого — то правда, що бував у більшості місцевостях Америки — у Байоні не був, але був недалеко, у Линден, Н. Дж.

Д-р Іван Флис. Шкода мені, що якраз в час, коли моє прізвище найбільше тут взивалося, я був зайнятий у Статутовій Комісії. Це не шкода, бо була тут особа, яка все мені переповіла.

До Лева Боднара — він твердив, що ця Екзекутива ставилася ворожо до справ „єдности". Це не правильно, бо не раз і не два старалися запровадити єдність, а з безхвального 13-го Конґресу нас вигнали. Д-р Флис сказав, що єдність можна легко привернути, віддати права в УККА, щоб ніхто іншому не диктував.

Казав Л. Боднар, що УНС видає забагато грошей на експертів — пождіть, бо в майбутньому побачите, скільки треба видати, ці експерти знають свою забезпеченеву справу. І ваша заувага, що всі патріоти є на Батьківщині, вони не хочуть іміґрувати — це говорить дуже багато про те, як ви оцінюєте всіх тут присутніх. Проф. Телюк турбується тим, що наш будинок в клопоті — я особисто хотів би мати такий клопіт як: приходи 3 мільони дол. з чиншу — здається, що не журив би ся тим. Те, що 3 поверфи тепер не винаймлені — нічого надзвичайного — і скорому майбутньому все винайметься, помимо тих новозбудованих будинків в нашій околиці. Про зниження чиншу ми міркували і готові винайняти за 18 чи 20 дол квадратну стопу, замість 22 чи 24 дол.

Михайло Снігурович — прохання, щоб змінити статут, головно, щоб Окружні Комітети були включені у Статут УНС. Вважає, що це було б помилкою, якщо тепер є недомагання. Округи можуть звернутися до Екзекутиви — напевно все швидко наладнається. Вважає, що в ніякому випадку Округи не повинні бути окремими тілами статуту бо тоді прийде до питання, хто кому має наказувати Екзекутива Окрузі чи Округа Екзекутиві. В справ виборчого організаційного референта, — якщо та людина прийнята на працю, працюватиме згідно з плянами Екзекутиви, якщо вибраний, то веде роботу так, як хоче сам.

До І. Скальчука — наше Бюро у Вашінґтоні під зарядом Евгена Іванціва, не було створене для компетиції з бюром УККА. Воно провадить свою активнсіть, можливо веде більш корисну працю ніж УККА бюро, але головним є те, що полагоджують корисні справи як, наприклад, полагодили справу іміґрації українців католиків та православних з України при помочі ієрархії цих церков.

До делеґата Стасюка — чому не доповнено членів до Головного Уряду — праця йшла гладко і по друге, ніхто з членів Головного Уряду не ставив вимоги, щоб доповнити уряд помимо того, що таку нагоду мав кожний член головного уряду — значить не відчували потреби. Питання, хто саме відповідав за те, що вислано 3-ий універсал замість 4-го — це вже відповів Е. Іванців тут і попередньо не один раз давали ми на те відповідь. Кожний знає, яка була відповідь, але помимо цього шлються ті самі шпильки.

Августину Рудникові у відповідь, що їхній Каліфорнійський Відділ ніхто не відвідує — відповів, що признає їм рацію, що час до часу було б побажаним відвідати Захід, — але Головний Уряд старається бути консервативним у справах видатків на поїздки урядовців — це є справа коштів летів і 3 чи більше днів часу урядовця. Пригадав, що останній раз з нагоди Дня Незалежности та для відвідин Відділу д-р Флис відвідав їх у 1979 році.

Відповіді Йосифу Лисогорові. Головний Касир вже відповіла на питання про резерву. Якщо це справді я сказав, що забезпечення є поганий бізнес, в такому разі треба мене з праці звільнити. Справа як довго тримано на праці двох професійних продавців — Генрі Флойда і Миколу Бойка — кожний з них був у нас через два роки, це здається прошар часу, коли можна впевнитися чи людина зуміє виконати дане їй завдання чи ні. Це саме було нашою засадою. Будинок УНС — помимо того, що льокація нашого будинку є добра, факт є, що три поверхи тепер в нас порожні — не можна переповісти, коли точно, але вони напевно винаймуться. Треба пам'ятати, що ми не вкладаємо ніяких грошей до будинку із союзових фондів.

Союзівка — у своїх вияснeннях про Союзівку Уляна Дячук говорила дуже делікатно, правдою є те, що попередньо ніхто не хотів видавати фондів на Союзівку — будинки розліталися, отже робиться те, що треба конечно робити. Для наших молодих працівників збудовано „Січ" приміщення яке коштувало 750,000 дол., тепер вони вже мають притулок в часі праці на Союзівці.

Справа закупу 50-акрів землі від НТШ в сусідстві Союзівки.

Будова кондомініюм для сеніорів була нашою ціллю, — коли одначе після різних спроб довідалися, що не зможемо контролювати переходу таких кондомініюм до нами бажаних наступних власників — справу будови залишено.

10. ПРИЙНЯТТЯ ЗВІДОМЛЕНЬ

Д-р Нестор Олесницький, голова Контрольної Комісії заявив, що звичайно водиться, щоб внесок на прийняття звітів ставив саме голова контрольної комісії, але тому, що наш улюблений о. протопресвітер Стефан Біляк іде на пенсію, попросив, щоб о. Біляк цим разом виконав цю функцію.

О. Стефан Біляк „я думаю, що ви мені зробили велику приємність тепер встати перед Конвенцією і просити про уділення абсолюторії — ви всі прочитали, чи прослухали звіти Головного Уряду, висловили свої позитивні чи неґативні погляди на ту чи іншу працю, але зараз такий момент настав, що мені є дуже приємно в імені Контрольної Комісії висловити довіря до Головного Уряду і просити вас дорогі брати і сестри уділити абсолюторію нашому Урядові, який сьогодні кінчає своє урядування, дякую за ту честь."

Рясними оплесками авдиторія признала абсолюторію відходячому урядові.

Д-р Петро Саварин попросив голову Виборчої Комісії, Миколу Бобечка, щоб пояснив процедуру передвиборів членів до головного уряду, та потім, щоб зарядив голосування.

Голосування розпочалося в годині 5-ій по полудні, делеґати, зложивши свої голоси закінчили пополудневу сесію.

СЕРЕДА 30-го ТРАВНЯ 1990 р.

РАННЯ СЕСІЯ год. 9:10 ранком

Сесію відкрив та провадив нею інж. **Василь Колодчин, заступник голови президії.** Згідно з інформаціями, минулої ночі землі Югославії та на північний схід по Москву навідав землетрус — жертви цієї траґедії згадуємо у молитві, яку проведе о. Мирон Ткач, делеґат 39-Відділу зі Сиракюз.

„Всемогучий Боже, Творче неба і землі, ми Твої діти, делеґати на цій 32-ій Конвенції УНС покірно просимо навчи нас любити один одного, та свою установу так, як Ти любиш нас. Поблагослови З'єдинені Стейти Америки та Канаду, пам'ятай Всевічний Отче наших братів та сестер, засновників та добродіїв УНСоюзу, яких Ти покликав до себе. Поблагослови Отче Україну, нашу Батьківщину, нашим братам та сестрам дай ті ласки, якими ми тут користуємося. Ми також молимося за тих, хто потерпів від наслідків Чорнобиля і за тих, хто потерпів від землетрусу, який навідав наші та сусідні землі. Все це ми просимо через Твого Сина, а нашого Спасителя, Ісуса Христа, Амінь."

Ведучий сесією, інж. В. Колодчин подякував отцю Ткачукові та до привіту запросив проф. Мирослава Лабуньку, співробітника Гарвардського Інституту, установи, яка останньо одержала 150,000 дол. на гарвардський проєкт від УНС. Проф. Лабунька прочитав листа подяки і признання з підписом проф. д-ра Григорія Грабовича, як також особистого листа подяки.

Наступним був д-р Степан Ворох, який прочитав листа привіту і подяки для УНС від Гарвардського Проєкту Комітету 1000-ліття хрищення Русі-України., з подякою за даток УНС в сумі 150,000 дол.

11. ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ, ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Продовжуючи сесію Конвенції попросив редактора Івана Скочиляса, голову статутової комісії до звітування.

Ред. Іван Скочиляс виступив в імені Комісії та повідомив, що Статутова Комісія назначена Екзекутивою Українського Народного Союзу відбула своє засідання і оформилася в такому складі:
Іван Скочиляс (397) — голова,
Михайло Каркоць (349) — заступник голови
Зеновія Зарицька (327) — україно-мовна секретарка
Анна Ремик (238) — англомовна секретарка
Михайло Дідух (434) — вільний член

Зеновія Зарицька (327) україномовна секретарка відчитала протокол із засідання Статутової Комісії, яке відбулося 29-го травня в 11-ій год. вечора. Присутний на засіданні головний предсідник, д-р Іван Флис, не передав Комісії жодних апробованих Головною Екзекутивою справ до полагодження.

Підписали:
Іван Скочиляс, голова
Зеновія Зарицька, україномовна секретарка
Анна Ремик, англомовна секретарка

Звіт цієї Комісії англійською мовою відчитала Анна Ремик, англомовна секретарка.

Ведучий сесією інж. В. Колодчин подякував членам Статутової Комісії та запросив делеґатів до питань та дискусії над звітом.

Іван Скальчук (430) Філядельфія. Сказав, що був присутнім на Окружних Нарадах Філядельфійської Округи і там ми прийняли цілий ряд постанов, які треба було передати Статутовій Комісії. Як водиться в УНСоюзі ухвали чи вимоги делеґатів Окружних Комітетів звичайно були друковані у „Свободі". Цим разом я небачив, щоб „Свобода" видрукували які небудь вимоги делеґатів філядельфійської Округи, а ще більше дивує мене те, що Статутова Комісія нічого не отримала від головного предсідника. Де ж тоді ухвали нюйоркської, чікаґської, філядельфійської Округи? Зникли в дорозі до Статутової Комісії. Знаю також, що була постанова, щоб привернути Організаційний Відділ до такого стану в якому він знаходився у 1982 році. Узгляднюючи те, які втрати в членстві УНСоюз потерпів не маючи Організаційного Відділу.

Другою постановою було те, щоб врешті, решт надати статутові права, обов'язки, компетенції Округам, щоб вони мали місце в статуті, а не так як зараз. Окружні Комітети існують і до них приїжджають головні урядовці, ведуть кампанії членства, виказуються в нашому щоденнику „Свобода", але Окружний Комітет немає ніяких статутових компетенцій, а ні ніякого слова. Дякую.

Відповідає **д-р Іван Флис**, головний предсідник. На перше питання в справах Статутової Комісії відповість ред. Іван Скочиляс.

Ред. Іван Скочиляс вияснив, що якщо комісія не отримає матеріялів, то очевидно від себе з ініціятивою не виходить, а тільки розглядає справи, які до неї приходять. Якщо Статутовій комісії не предложено таких справ, вона не мала над чим застановлятися.

Голова президії передав дальше слово гол.предсідникові УНС д-ру І. Флисові.

Головний предсідник І. Флис, — якщо б всі до кого це тичиться прочитали статут, то знали б, що пропозиції до Статутової Комісії можуть вносити Відділи, а не Округи. Екзекутива отримала одного листа з філядельфійської Округи, Ню Йорк ані інші не прислали ніяких пропозицій. Прочитав пропозиції філядельфійської Округи та давав відповіді від Екзекутивного Комітету УНС.

1-ша пропозиція. Статутова Комісія повинна поставити пропозицію для внесення ухвали надання статутових прав Окружним Комітетам Америки і Канади.

Д-р І. Флис: Як знаєте, щоб мати допоміжне тіло для Екзекутивного Комітету, д-р Ярослав Падох, тодішний гол. секретар, заснував Окружні Комітети, голови яких будуть допоміжними для полагодження Окружних засідань відділів, скликуючи засідання на якому присутнім буде член Екзекутивного комітету і провадитиме засідання для отримання намічених цілей. Ми вважаємо, що існування Комітетів є зовсім задовільними в такому стані, як вони зараз є. Не потрібно творити ще одного тіла, якому б секретарі мали давати звіти чи перед ним відповідати. Відділовим секретарям не потрібно ще одного тіла, щоб ними керувало. Відділові секретарі не хочуть над цим голосувати та ставити Окружні Комітети під закон статуту УНС. Тому Екзикутива взяла це все під увагу і рішила, щоб Окружні Комітети існували в такій самій формі, як існували через останніх 20 років, а ми просимо тільки, щоб вони виконували прохання головної Екзекутиви.

2-га пропозиція. Щоб провірка діловодства УНСоюзу відбувалася найменше два рази в році на протязі цілого тижня.

Д-р І. Флис: Ми не маємо нічого проти цього, що теперішний статут дозволяє контролерам переводити перевірку так часто, як вони потребують. Додав, якщо обмежиться контролю до визначеного терміну, а настане ситуація, яка вимагатиме додаткової контролі, в такому разі , як мають поступити? Ми вважаємо, що теперішний статут в цьому розумінні є задовільним.

3-та пропозиція. Щоб головний організатор був членом головного уряду УНСоюзу, вибраний Конвенцією.

Д-р І. Флис. Як ви знаєте Конвенція, яка відбулася у 1982 році у Рочестері прийняла резолюцію, що термін 1982—1986 років буде останнім терміном вибраного головного організатора — більше ніж половина з вас делеґати були на тамтій Конвенції і пам'ятаєте, як саме ви голосували. Було зроблене рішення і ми не повинні повертатися до старого способу. Виборчий організатор може діяти так, як сам захоче і ніхто інший з головного уряду не має права наказувати вибраній особі, що має чи треба робити, він вибраний конвенцією так само, як інші члени уряду.

Від 1986 року працю головного організатора виконує найнята особа, яку можна звільнити, якщо не вив'язується зі своїх завдань. Подивіться в комерційний світ, чи там вибирають продавців забезпечення, або менажерів? Чому мали б ми повертатися до способу, який показався не тільки некорисним, але і шкідливим для УНСоюзу. Такої пропозиції Екзекутива не прийняла.

4-та пропозиція. Щоб Рекордовий Відділ автоматично переводив всіх членів молодечого відділу до відділу дорослих, коли ті досягнули 16 років життя.

І. Флис. В нашому статуті чітко записано, що провадження праці в УНС має відбуватися по законах приписаних стейтами ЗСА. На цю пропозицію Екзекутива дала відповідь згідно зі законами і сказала ні.

5-та пропозиція. Щоб 33-тя Конвенція УНС відбувалася на Союзівці.

Д-р І. Флис. Дуже добре, але всі ви мусите мати власні шатра, бо Союзівка має 83 кімнат, а в нас цього року майже 300 делеґатів, хіба тоді, коли членство аж так зменшиться, що всі делеґати зможуть бути приміщені на Союзівці.

6-та пропозиція. Щоб до кляси АДД приймати в члени осіб від 16-го року життя до 65 років, та щоб сума забезпечення була від 15,000 до 30,000 дол.платне до 70 року життя.

Д-р І. Флис. І знову справа тут зі законами різних стейтів. В деяких стейтах 16-ти літнім особам не дозволяється провадити автами — то як можемо ми видавати „акцидентове" забезпечення 16-ти літній особі, якій не вільно провадити автом в деяких стейтах? Хто матиме контролю над ним чи нею в котрому стейті опиняться за керівницею авта, а що коли б мали автову аварію? На цю пропозицію Екзекутива не могла дозволити.

7-ма пропозиція. Щоб до стипендійної програми включити студентів, які працюють над ступенем маґістерки.

Д-р І. Флис. Екзекутивний Комітет і Стипендійна Комісія вважають, що найважливішим є допомога для початкових студій, щоб якнайбільше нашої молоді осягнули ступінь бакалявра, дальші студії можуть вже самі старатися осягнути своєю працею. В справі допомоги теологічних чи спеціяльних студій з інтересом для української справи, можна скласти прохання до Екзекутиви УНС

9-та пропозиція. Щоб відділи одержали фірмовий папір УНС від Головної Канцелярії. Д-р Флис відповів, що відділ чи округа повинні виготовляти свій власний фірмовий папір з адресами своїх урядовців чи власних домівок. Був випадок, що відділ довгими роками провадив „бінґо", заробляли гроші на різні цілі. Головна Канцелярія про це зовсім не знала. Коли секретар відійшов, до Головної Канцелярії Стейт звернувся, щоб полагодити всі залеглі податки за ті приходи. Щойно тоді виявилося, що фірмовий папір того відділу включав адресу Головної Канцелярії УНС. Це один приклад чому кожний відділ та округа мусять друкувати свої власні фірмові папери.

Цих дев'ять суґестій становлять всю кореспонденцію, яку Головний Екзекутивний Комітет отримав. На деякі з них відповіді були на підставі нашого статуту, а на інші Екзекутива дала свої неґативні відповіді. Справи були так представлені Статутовій Комісії і вона з цим погодилася.

8-ма пропозиція. Дати заклик, щоб члени жертвували свої дивідендові чеки на поміч Україні.

Д-р І. Флис. УНСоюз завжди давав поміч Україні і тепер продовжуватиме таку поміч.

Ведучий Сесією, інж. В. Колодчин в імені Президії покликав слідуючих осіб до

Резолюційної Комісії:
ред. Володимир Левенець (5), ред. Марта Коломиєць (25), о. д-р Мирон Ткач (39), Володимир Корчинський (271), Ольга Козак (22), д-р Богдан Ткачук (472), Павло Дорожинський (432).

В дискусії над звідомленням Статутової Комісії вз'яли участь:

Василь Ліщинський, голова Округи Клівленд. Після того, як Екзекутива створила Статутову Комісію, та Комісія становить власну правову одиницю і той хто її створив, не має більше до неї права втручатися. У своєму звіті Статутова Комісія подала, що вони не отримали ніяких справ і тому не мали причини, щоб робити якісь рішення. Тепер ми почули, що були суґестії і хотів би, щоб Комісія, а не Головний Предсідник пояснили цю справу, бо не годиться, щоб звернення післані до Статутової Комісії переглядала і рішала Екзекутива. Друга річ це справа Окружних Комітетів — зовсім не зрозумілим є те, що ці Комітети мають бути допоміжними для Екзекутиви, але членів цих Комітетів вибирають відділи? Чому Екзекутива не назначує сама людей до Окружних Комітетів? Ситуація нельоґічна.

Анна Гарас, голова Округи Аллентавн сказала, що вона вповні згоджується з паном Ліщинецьким в справах Окружних Комітетів. Коли на Збори Округи в часі виборів до Окружного Комітету приїжджає представник Екзекутиви, то значить те тіло, Окружний Комітет заслуговує на якусь повагу та пошану. Пишуть листи просячи, щоб голова Округи старався впливати на секретарів в справах приєднування нових членів, але фактично ми не існуємо, бо не маємо ніяких очеркнених прав.

Роман Припхан, голова Окружного Комітету Чікаґо. Дуже здивований наставленням колишнього гол. пресідника до справи Округ. Резолюції Округи Чікаґо подав у листі до пана Сохана, одною з точок була справа леґалізації Окружних Комітетів. До Округ звертається Екзекутива, щоб помогти у влаштуванні приїжджаючих груп з України та інших країн, щоб спонукувати секретарів до організаційної праці і взагалі бути помічними у громадській праці в імені УНС. Одначе, ніякого бюджету нам не приділюється для такої праці, ми є не платні урядники, а праця наша громадська. То принаймні належить нам якісь компетенції. В справі суґестій, які філядельфійська Округа післала — чому ці суґестії не були відразу передані Статутовій Комісії, яка сама повинна рішати, що відкинути, а що подати Конвенції, чому Головна Управа пересіває і недопускає справ до Статутової Комісії, це певного рода

диктатура, а ми говоримо про демократію. Здається і в нас потрібно „перестройки."

Тимко Бутрей, голова Округи Вилкс Бері, попередньо голова Округи Шамокін. З Окружними Комітетами не рахуються. Екзекутива робить різні рішення, наприклад, ліквідують відділи в Окрузі, але голові Окружного Комітету навіть про це словечка не скажуть, взагалі відношення Уряду до Окружних Комітетів зовсім не личить братській установі.

Андрій Заброцький. Запитав чи наш статут дозволяє членам Екзекутиви відкривати пошту адресовану до Статутової Комісії? Чи має Екзекутива уневажнювати прохання членів відділу, якщо звернення не відноситься до них? Якщо статут так дозволяє, то значить Екзекутива поступила правильно, коли переглядала сугестії. Якщо одначе статут не дозволяє Екзекутиві відкривати листів звернених до Статутової Комісії — такому разі Екзекутивний Комітет переступив свої права.

Іван Хомко, голова Окружного Комітету в Пассейку. Якщо головний предсідник д-р Флис не хотів би, щоб голови Округ керували секретарями, то чому звертався до голів Округ, щоб ті впливали на секретарів та заохочували їх до придбання нових членів. Не зрозумілим є, чому говоримо одне, а робимо щось зовсім іншого.

Володимир Гетьманський голова Окружного Комітету Бостону.

Виглядає, що Екзекутива тримає Окружні Комітети для того, щоб туди поїхати і взяти дієту за таку поїздку.

Заступник голови Президії попросив, щоб на ці питання і коментарі дав відповідь д-р Нестор Олесницький.

Д-р Нестор Олесницький. Питання були до Екзекутиви і до Статутової Комісії — часами приємно сказати, що всі мали рацію, — мало найбільше її в тому, що треба змінити наш статут. При точці різне, пляную внести резолюцію у справі статуту, також про заложення Конституційної Комісії, яка б діяла в наступних двох роках, про потребу Конституційної Конвенції для того, щоб ми розпочали наше 100-ліття УНС з новою конституцією і щоб всі секретарі, голови округ мали нагоду випрацювати правильник округ і взагалі уступ за уступом перейти наш статут та робити поправки і уліпшення. Признав рацію Василеві Ліщинецькому у його коментарях, але це тепер „розлите молоко" нам треба дивитися в перід, бо ми відповідатимемо за це.

Ведучий сесією, інж. В. Колодчин подав під голосування звіт Статутової Комісії, який прийнято більшістю голосів.

З черги представив промовця, Юрія Дранса, директора продажі забезпечення в УНСоюзі.

Юрій Дранс, привітавши делегатів та членів Президії зясував, що першим його обов'язком є служити секретарям та співпрацювати з ними для добра Українського Народного Союзу. У своїй діяльності передбачає тісну співпрацю зі союзовими секретарями, щоб допомогти їм продавати забезпечення на вищі суми, які краще відповідають теперішнім фінансовим потребам цілої родини. Плянує нав'язати контакт з нашими молодими професіоналістами та іншими високо-кваліфікованими працівниками індустрій, щоб їх включити в члени УНС. До його обов'язків належать зорганізування відділу професійних продавців забезпечення і в цьому напрямі він робить практичні заходи. У своєму слові, Ю. Дранс вжизав багато прикладів для кращого зрозуміння його думок.

14. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Микола Бобечко, голова Виборчої Комісії подякував всім за їхнє довір'я до нього, бо це 11-та Конвенція підчас, якої він є членом Виборчої Комісії. Заявив, що Комісія працювала гармонійно і аж до 4-ої години ранку. Подякував всім членам Комісії за їхній труд і попросив українськомовного секретаря подати склад Виборчої Комісії, а після того подамо вислідн передвиборів в українській, а потім в англійській мовах.

Стефан Чума, україномовний секретар Виборчої Комісії.

Виборча Комісія працювала в такому складі:
Микола Бобечко (102), голова;
Катерина Назарк (183), англомовний секретар
Степан Чума (361), україномовний секретар

Члени Комісії:
Августин Рудник (257)
Лев Боднар (131)
Володимир Янів (209)
Мирон Грох (461)
Михайло Юзенів (194)
Богдан Одежинський (216)
Стефанія Гевриk (445)
о. д-р Павло Бабяк (226)
Григорій Корбяк (46)
Михайло Нич (397)
Стефан Вовк (49)

Після цілонічного рахунку та перерахунку маємо ось таких кандидатів до Головного Уряду:

Кандидати на головного предсідника	Отримали голосів
Уляна М. Дячук	182
Мирон Куропась	47
Йосиф Лисогір	44
Іван О. Флис	17

Кандидати на заступника гол. предсідника	
Нестер Олесницький	176
Іван Телюк	49
Тарас Шмагала	47
Мирон Куропась	18

Кандидати на головного директора Канади	
Іван Геврик	187
Юрій Шимко	71
Ґльорія Пашен	6
Василь Дідюк	4

Кандидати на заступницю гол. предсідника	
Ґльорія Пашен	175
Раїса Дорошенко	2
Анна Гарас	2
Гелен О. Скат	2
Рома Гадзевич	2

Одиноким кандидатом на головного секретаря є	
Володимир Сохан	264

Кандидати на головного касира	
Олександер Благітка	223
Уляна Дячук	36

Кандидати головної контрольної комісії	Отримали голосів
Василь Пастушок	210
Степан Гавриш	204
Василь Дідюк	186
Анатолій Дорошенко	173
Іван Винник	63
Павло Дорожинський	56
Нестор Олесницький	52
Василь Ліщинецький	49
Марія Демчук	34
Тарас Шмагала	11
Мирон Куропась	6
Текля Мороз	5
Іван О. Флис	5
о. Іван Ващук	5
Іван Геврик	3
Гелен Скат	3
Мирон Сірий	2
Михайло Сорока	2
Роман Припхан	2
Михайло Снігурович	2

Кандидати на головних радних	Отримали голосів
Текля Мороз	186
Рома Гадзевич	171
Евген Іванців	158
Олександер Худолій	138
Анна Ремик	131
Аня Дидик Петренко	127
Андрій Джула	124
Андрій Кейбіда	122
Гелен О. Скат	109
Володимир Квас	108
Володимир Корчинський	101
Василь Лучків	88
Іван Гавалюх	85
Павло Дорожинський	82
Роман Припхан	79
Василь Ліщинецький	78
Іван Пригода	72
Михайло Снігурович	60
Марія Кульчицька	58
Михайло Сорока	57
Евгенія Бочар	51
Іван Ващук	50
Мирон Сірий	50
Андрій Чорнодольський	48
Василь Євтушенко	46
Зенон Василькевич	39
Василь Дідюк	34
Володимир Гетьманський	34
Степан Приймак	33
Юрій Данилів	22
Павло Олексюк	19
Богдан Одежинський	18
Тарас Шмагала	10
Роман Куропась	9
Віра Баніт	9
Дмитро Заневич	8
Микола Денисюк	7
М. Заневич	7
Василь Пастушок	6
Ґльорія Пашен	5
Зенон Боднарський	5
Мирослав Кий	4
Михайло Нич	4
Михайло Василевич	4
Степан Гавриш	3
Марія Демчук	3
Іван Шлапак	2
Стефанія Геврик	2
Мирон Грох	2
Августин Рудник	2

Відтак голова Виборчої Комісії, Микола Бобечко запитався кожного кандидата, якого ім'я появилося на передвиборчий листі, чи принимає кандидатуру. Також заповів, що голосування запляноване на п'ятницю ранком.

Заступник голови Президії заповів, що на нашу Конвенцію загостив з нашої столиці, Києва, молодий кіно-режисер, пан Олесь Янчук, який приготовляє фільм під назвою „Голод в Україні". Д-р Джеймс Мейс представить молодого гостя.

Д-р Мейс з приємністю та подякою згадав, що Батько Союз будучи рушієм справи Голоду в Україні 1933 року зробив величезну роботу. Важливим є тепер, що там в Україні люди зложили понад півтора мільйона карбованців для продукції фільму на підставі новелі Василя Барки „Жовтий Князь" — про голод. Одначе є речі яких там, не можливо дістати за ніякі гроші — просив, щоб Олесь Янчук розповів дещо про свій проєкт фільму та сам звернувся за потрібною йому поміччю.

Олесь Янчук пояснив, що студія „Земля", яка існує при кіностудії Довженка, при кінці минулого року звернулася дорогою газет та телебачення в Україні, про намір створити фільм-реквієм про страшний голод в Україні у 1933 році. Тим закликом запросили кожного українця дати по 1 карбованці, ціну свічечки на пам'ять загиблим — отримали 1,300,000 карбованців і величезну кількість листів від очевидців, від свідків того жахіття. За допомогою Леся Танюка отримав примірник книжки „Жовтого Князя" цього величезного художнього твору. З вдячністю згадав, що д-р Джеймс Мейс згодився бути офіційним консультантом, а Таня Михайлишин Д'Авиньон співпрацюватиме для реклямування картин у діяспорі.

Фондів для продукції фільму є досить, але прохання до УНСоюзу стосується валюти, значить долярів за які можна придбати доброї якості плівку Кодака — її за карбованці не можливо купити.

Щиросердечно подякував за право свого виступу на Конвенції та просив допомоги.

Головний касир, Уляна Дячук, забрала голос у справі цієї просьби про допомогу і казала, що О. Янчук повинен внести своє прохання до Фінансової або до Комісії Просьб, щоб вони це прохання розглянули.

Ранні наради закрито в полудне.

СЕРЕДА 30-го ТРАВНЯ 1991 р

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ год. 2:18 пп.

Д-р Петро Саварин відкрив пополудневу сесію і нею провадив. Прочитав лист-привіт, який наспів до Президії Конвенції з побажаннями успіхів у нарадах та з подякою Українському Народному Союзові за його вклад у розбудову українського культурного життя у діяспорі. Д-р Саварин прочитав повний текст листа, який підписали за Президію СКВУ — Юрій Шимко, президент та Василь Верига, генеральний секретар. Цей привіт делегати прийняли рясними оплесками.

ВІДЗНАЧЕННЯ СОЮЗОВЦІВ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ ЧЛЕНІВ

З черги переведено відзначення Округ УНСоюзу та окремих організаторів за їхню конкретну працю, організаційні осяги у придбанні нових членів в ряди УНСоюзу. Д-р Іван Флис перше вручив плякети головам Окружних Комітетів, які мали перші місця у виконанні річної квоти чи придбання найбільшого числа нових членів.

„Признання і подяка за найкраще відсоткове виконання організаційної квоти у 1989 році" за підписом Головного Екзекутивного Комітету УНС для Округи Бостон — квоту виконали на 200% — плякету прийняв голова Володимир Гетьманський.

„Признання і подяка за друге місце у відсотковому виконанні організаційної квоти у 1989 році" за підписом Головного Екзекутивного Комітету УНС для Округи Пассейк — квоту виконали на 160% — плякету **прийняв** голова Іван Хомко.

„Признання і подяка за приєднання найбільшого числа нових членів у 1989 році" за підписом Головного Екзекутивного Комітету УНС для Округи Філядельфія — придбали 230 нових членів — плякету прийняв голова Стефан Гавриш.

Плякети вручені окремим організаторам, за підписом Головного Екзекутивного Комітету УНС, прийняли:
Василь Пастушок (231) — чемпіон за 1989 рік приєднав 45 нових членів,
Михайло Турко (63) у 1989 році приєднав 32 нових членів,
Дмитро Пристай (43) у 1989 році придбав 30 нових членів,
Гелен О. Скат (22) у 1989 році придбав 29 нових членів,
Стефан Приймак (217) у 1989 році придбав 26 нових членів,
Стефан Гавриш (83) у 1989 році придбав 25 нових членів,
Іван Чопко (271) у 1989 році придбав 25 нових членів.

Відтак д-р І. Флис пригадав всім, що із закінченням 4-річної каденції, деякі члени Головного Уряду УНС відходять, перестануть бути активними членами цього Уряду. З цієї нагоди приготовлено малі пам'яткові плякети на яких вписані ім'я і прізвище урядовця, її чи його становище в Уряді в роках останньої каденції 1986—1990 Українського Народного Союзу. Д-р Флис вручив ці плякети всім членам Уряду в черзі їх становища в Головному Уряді УНС. Вони в свою чергу кожний складав коротеньку подяку за це відзначення.

Після цього д-р Флис вручив дві плякети посмертних відзначень, Олені Татарській з Дітройту дружині пок. Романа Татарського, бувшого головного радного УНС, голову Округи Дітройту, довголітнього громадського та Союзового діяча. Другу плякету вручив Миколі Ракушу для передачі її родині пок. Тараса Максимовича, бувшого головного радного УНС та громадського діяча на Флориді, який помер якраз перед Конвенцією.

Відтак д-р П. Саварин, голова Президії попросив д-ра Івана Флиса прийняти плякету на пам'ять його довгих років служби УНСоюзові. Сказав, що мав честь працювати з д-ром Флисом у Світовому Конгресі Вільних Українців і тому знає його думки, знає його серце.

Далі висловив признання за його совісну п'ятирічну працю у Президії СКВУ і підкреслив, що провідник мусить більше знати, більше розуміти, більше вибачати, мусить бути більше терпеливим і мусить не тільки більше робити, але навіть більше давати „Ви, д-ре Флис, в своєму серці і в душі носили не тільки карту особистих прав, Ви носили також карту відповідальностей. Цю конституцію відповідальности супроти своєї спільноти, Ви носили також в своєму серці, не написану, але твердо викарбувану і тому сьогодні ми дякуємо Вам за службу нам, нашій спільноті, нашій країні і нашому народові. Дай Вам Боже здоров'я за те все і хай Бог благословить Вас на дальших шляхах Вашого життя."

Д-р Флис зложив свою щиросердечну подяку д-рові Саваринові, членам Головного Уряду УНСоюзу та всім присутнім делегатам і гостям Конвенції. Запевнив, що УНСоюз та українська справа дорогі його серцю і закликав, щоб делегати сприяли в цьому, щоб молодші покоління зацікавилися Союзовою та громадською діяльністю. За доброзичливість та співпрацю подякував всім з ким в часі тих років працював.

Тому, що Комісія Фінансова, Просьб та Секретарська не були готовими до звітування, точки 12, 15 і 16 Конвенційної Програми відложено до ранньої сесії в п'ятницю. Евген Іванців поінформував про поїздку делегатів до Вашінгтону в четвер, 31-го травня та їхні відвідини пам'ятника Т. Шевченкова і згодом про зустрічі з конгресменами чи працівниками Конгресу їхніх стейтів.

17. ВНЕСКИ ТА УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Щоб використати час цієї пополудневої сесії, голова Президії заповів, що замість звітів трьох комісій, які звітуватимуть ранком в п'ятницю, полагодиться цю точку конвенційної програми і ті, хто має рекомендації для добра нашої організації — УНСоюзу мають тепер нагоду висловити свої бажання.

Мирон Сірий (281). Водиться так, що кожна організація працює під власним кличем, для УНС пропонує прийняти клич „За Бога, Батьківщину і Український Народний Союз"

Д-р Богдан Ткачук (472). Досі в звітах та взагалі під час Конвенції не було згадки про організацію, яка тепер провадить подіями в Україні, а саме про Рух з його осідком у Києві. Знаючи великі потреби фінансової підтримки цій організації пропонує, щоб УНС призначив суму пів мільйона долярів на Рух з тим, що УНСоюз сам адмініструватиме цим фондом в той спосіб, що платитиме за потрібні технічні чи інші речі замовлені Рух-ом у Західних країнах.

Д-р Нестор Олесницький, головний контролер. Прочитав перше по англійськи, а потім по українськи свою пропозицію для зміни статуту УНСоюзу.

„Я пропоную, щоб новий Головний Екзекутивний Комітет був в силі створити Комітет Зміни Статуту, який мав би право вибрати з поміж себе і експерів та інших осіб, яких їм потрібно до цієї цілі. Цей новий Комітет буде мати авторитет перевірити теперішню конституцію, просити і отримати від членів, відділів і округ та інших, пропозиції до нового статуту і створити для перевірки спеціяльну конвенцію делегатів Народного Союзу нову конституцію, яку вони уважають, що буде найкраща для інтересів Українського Народного Союзу. Дальше я пропоную, що Головний Екзекутивний Комітет має скликати в 1992 році на Союзівці спеціяльну конвенцію виключно для того, щоби провірити і уповноважити нову конституцію, яка має увійти в життя перед роком 1994, 100-ліття Українського Народного Союзу. Таку пропозицію я складаю перед Конвенцією".

Д-р Петро Саварин, подав **вияснення, що не хотів би**, щоб ці внески ставити у формі, яка потребує підтримки та голосування. Пояснив, що корисно було б перше прослухати різні думки на різні справи, другий дискутант може уліпшити цю думку, а інший матиме зовсім інший погляд на цю ж справу. Отже пропонує вільну вимiну думок, з яких пізніше можна вибрати найбільш корисні для формального голосування.

Тимко Бутрей (164). Беручи під увагу, що попередні Екзекутивні Комітети УНС у справах організування нових членів завжди робили експерименти з гори, які виказалися невдалими, пропонує, щоб підвищили організаційну винагороду секретарям, головам відділів та й всім, хто хоче займатися організаційним ділом, — вважає, що це матиме позитивний вислід.

Михайло Каркоць (345). Пропонує, щоб сьогочасні пожертви, які УНС розділював між організаціями та взагалі всі інші датки, щоб їх зложити на фонд допомоги Україні.

Степан Ґоляш (379). Під час кожної конвенції делегати складали датки на якусь поважну ціль. Пропонує, щоб Фінансова Комісія визначила певну суму датку, який **збереться** від кожного делегата цієї Конвенції для цілей Рух-у.

Уляна Дячук, бувший головний касир УНС. Просила делегатів здержатися від пропозицій в справах допомоги Україні, бо як сказала зрадкуючи одні із справ, які Фінансова Комісії рішала, Комісія видвигне цю справу в час свого звітування і тоді всі зможуть висказати свої погляди на цю справу.

Юліян Котляр (42). Чув багато нарікань, що членство УНС меншає, але не чув ні одної позитивної пропозиції, як запобігти цьому. Сама реклама у „Свободі" не вистарчає, може попробувати власну радіо-програму УНСоюзу, може на телебаченні реклямувати УНС. Буває таке, що у місцях праці винагороджується осіб, які управі дають конкретні рекомендації для уліпшення в праці — за таку добру рекомендацію працівника винагороджують. Може УНС попробував би щось подібного.

В наших часописах тепер багато пишеться про допомогу Україні — треба пам'ятати також про українців у Польщі, головно про лемків, які найбільше потерпіли. Тепер взагалі українці у Польщі мусять самі знаходити джерела для фінансування шкіл, гуртожитків і т. п.

Михайло Снігурович (414). Прилучується до думки. У. Дячук, щоб дискусію в справах помочі Україні вести по звіті Фінансової Комісії, але застерігає, що він за тим, щоб допомагати тільки самостійницьким організаціям Рух-у, а не тим які підтримують федерацію чи конфедеративні ідеї.

Олександер Ліневич (488). В справі забезпечення. Пропонує, щоб в будучому взяти під увагу, щоб грамоту АДД членам УНС мали право мати понад 65 роком життя, так є в інших забезпеченевих компаніях.

Роман Лапичак (27). Говорячи про Рух, треба пам'ятати, що є один Рух — той, який обстоює ідеї самостійної України, іншого руху не має.

Петро Щерба (173). Побажання, щоб в Головний Канцелярії УНС була особа чи відділення, де можна б засягати інформації про різні збірки та подібні акції. Це було б дуже допоміжним для людей, які живуть далеко від великих українських громад, а хотіли б включитися своїми датками чи провірити автентичність даної збірки.

Іван Пригода (200). Справа організаторів — маючи сина старається його привчити, щоб він в майбутньому міг заступити його місце в УНС і закликає інших робити такі заходи. Також подякував д-рові Я. Падохові, який в час свого урядування на посту головного організатора добре вишколив його в організаторській праці.

Микола Денисюк (487). Пропонує, щоб допомога УНС не була очеркнена як допомога Рух-ові, а радше як допомога Україні. На місце Рух-у може повстати інше названа організація і тому не треба обмежувати себе цією назвою.

Зенон Боднарський (360). Просив, щоб родинам, п'ятидесятникам, які приїхали з України, і поселилися у Баффало, УНСоюз ухвалив безплатну посилку наших двох часописів та журналу „Веселка", для їхніх дітей.

Василь Лещук (303) у злуці з Відділом ч. 65 з Елізабет, Н. Дж. Флінт, Миш.

Переглянувши „Свободу" з датою 17-го січня ц. р. де подано список відділів, які не мали повного числа членів, щоб кваліфікуватися на власного делегата, зауважив, що є багато відділів з 1, 2, чи 3 членами. Пропонує, щоб відділи такі ліквідувати, бо як можна вимагати підпису з відділових урядовців на рахунку виказу, коли є 2 членів.

Друге — це пропоную, щоб змінити вимогу активного членства відділу до 50, щоб відділ міг вислати власного делегата. Це його четверта Конвенція, число делегатів меншає і треба дати нагоду малим Відділам вислати власного делегата.

Д-р Ярослав Падох, голова НТШ. Забрав слово в справі допомоги Україні. Сказав, що приготовив на письмі свої сугестії в тій справі і передав їх пані Уляні Дячук. Згадуючи свій дуже недавній побут в Україні розказав про підйом, який там наш нарід переживає і про багато важливих потреб, які мають наші наукові та культурні установи. За приклад взяв Бібліотеку ім. В. Стефаника до якої в цілості тепер включено бібліотеку НТШ і там знаходиться 9 мільйонів книжок — всі вони потребують наглої уваги та відновлення. Це один приклад, а таких потреб є тисячі. УНСоюз має нагоду тепер дати допомогу, дати щедру допомогу як і повинні всі окремо давати, щоб цим способом причинитися до відбудови нашої держави, України.

Адам Ціздин (55). Мав питання в справах оплачування часопису „Свобода" членами, які закінчили 70 років життя та ще платять, або не платять вкладки за забезпечення як також в справі суми дивиденди в порівнянні зі сумою вкладки, яку платять старші члени маючи забезпечення кляси В.

Володимир Яців (32). Питання до д-ра Олесницького в справі статуту. Сказав, що потрібно спеціяльної конвенції в справах статуту — тут приходить на думку питання коштів такої конвенції на яку мали б їхати делегати. А друге в цьому питання чи це мало б бути зовсім нова конституція чи тільки деякі зміни у теперішньому статуті.

В справі Рух-у — важливе кожному знати, що є тільки один Рух до, якого входять різні організації, це не є ніяка партія. Окрім дотації УНСоюзу повинен кожний союзовець подарувати свою дивиденду і ось минулого року дивиденда була півтора мільйона, було б дуже корисно якби всі віддали ці чеки на допомогу Україні.

Д-р Нестор Олесницький. В справі зміни статуту — так не є виключним, що деякі частини залишаться такими як вони тепер є. З огляду на коментарі, які я мав, а головно на підставі коментарів осіб таких, як Уляна Дячук, В. Янів та Іван Геврик тепер в мене наступні думки щодо змін моєї пропозиції.

„Пропоную, щоб Конвенція уповноважила Головний Екзекутивний Комітет створити комітет студії і зміни статуту, з поміж себе і з поміж таких спеціялістів і осіб, яких він уважав би допоміжними та потрібними для цілей перерібки статуту. Цей комітет має діяти від цієї конвенції до слідуючої за таким часом:

1. До річних сходин Головного Уряду у 1991 р. попросити і одержати від членів, секретарів та округ конкретні та писемні пропозиції на зміну статуту.

2. Від червня 1991 р. до січня 1993 року оформити новий запропонований статут і в січні 1993 р. опублікувати пропонований новий статут у „Свободі" та в „Українському Тижневику", щоб отримати коментарі від членів, Відділів та Округ, які коментарі мають бути вислані писемно до статутового комітету на протязі 1993 року.

3. Остаточний проєкт, після коментарів, має бути опублікований у наших часописах у січні 1994 року з ціллю, що перші два чи три дні звичайної конвенції у 1994 році будуть присвячені виключно для остаточного одобрення нового статуту, який має негайно увійти в життя.

Були висловлені думки, що кошт великий, а час короткий, щоб змінити річ, яка існує 96 років тільки у двох роках. Подав ці думки для застанови всім, а в п'ятницю плянує дати формальну пропозицію. (Ці зміни були передані д-ром Олесницьким слово в слово англійською мовою).

Ґльорія Пашен (125). Всі свідомі цього, що мужчини члени УНС мають змогу отримувати часопис „Свободи", знижкову передплату платять разом з вкладками. Одначе на випадок смерті чоловіка, принумерата часопису кінчається і жінка покійного не може більше користати з таких услуг. Пропоную, щоб зробити зміну і щоб жінкам дальше прислуговував привілей отримування „Свободи" включаючи передплату з вкладками. Друге, — щоб передплата „Українського Тижневика" була також само полагоджувана для членів і щоб принумерата „Тижневика" була вимогою для тих членів, які з причини незнання української мови не отримують „Свободи".

Закінчення буде.

Літаки України у повітряному спектаклі в ЗСА

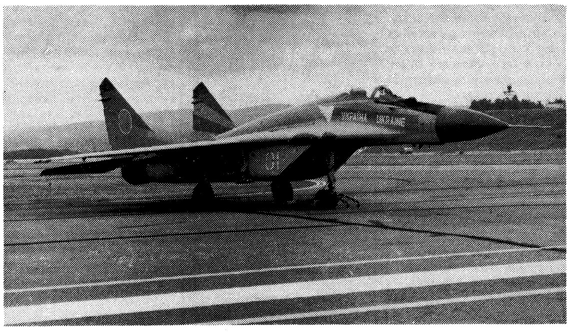
У суботу і неділю, 11-го липня, на міжнародному летовищі Вілкс-Беррі-Скрентон у Пенсильванії відбувся повітряний спектакль „Турне світанку волі", в якому вперше взяли участь літаки повітряних сил України.

Двадцятичленну делеґацію, яка супроводила дружину українських літаків типу МІҐ, очолив заступник командуючого українською повітряною фльотою генерал-майор Ярослав Скалько, уродженець Тернопільщини, випускник Чернігівської Школи Летунства з 1965 року, який у 1980 році закінчив також і Летунську Академію ім. Ґаґаріна. Українська повітряна фльота є оборонною силою з головною квартирою у Києві. Пілотами літаків МІҐ-29, які демонстрували тактику першої оборонної лінії України були полковник летун-випробовувач Микола Коваль і полковник Володимир Кондауров — головний пілот випробувач України і заступник команданта школи пілотів-випробувачів. Запасовими пілотами летунської дружини України є підполковники Олександер Головань і Валерій Солошенко.

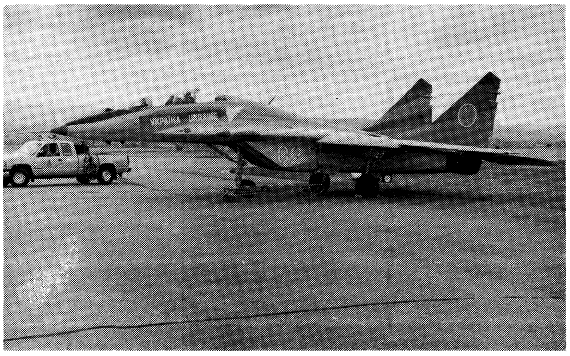
Літаки МІҐ-29, що брали участь в спектаклі, розмальовані синьо-жовтими кольорами, а на хвостах пишався тризуб.

Повітряний спектакль з участю літаків повітряних збройних сил України оглядали понад 50,000 осіб, а серед них також українські дипломати: Олег Білорус — амбасадор України у ЗСА, Віктор Батюк — голова Постійної Місії України до ООН, як і багато військових і цивільних американських достойників.

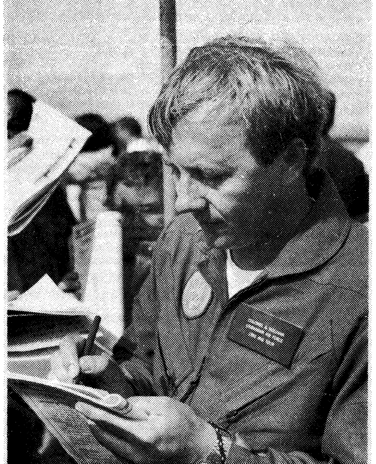
Відкрито цей міжнародний повітряний спектакль українським і американським гимнами. Підкреслити треба й те, що ні разу заповідач не сплутав назовництва учасників спектаклю та говорив про українське летунство точно і правильно.

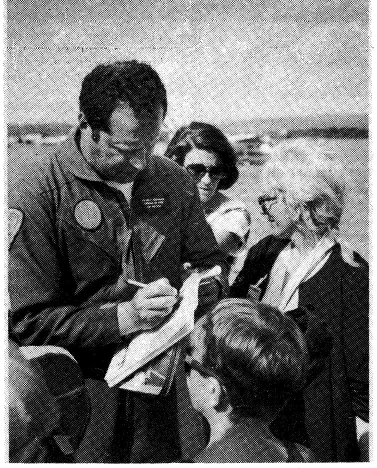
МІҐ-29 одноособовий літак, яким летів полковник Володимир Кондауров, а підполковник Олександер Головань був пасажиром на задньому сидженні.

МІҐ 29-число 02, котрим під час спектаклю керував полковник Микола Коваль.

Підполковник Олександер Головань підписує програмки повітряного спектаклю присутнім після виступу.

Програмки спектаклю підписує підполковник Валерій Солошенко.
(фотографував: Ігор Сагайдаківський).

Українська громада попрощала ред. В. Качмара

У вівторок, 28-го липня ц. р., після довгої і важкої недуги, покинув туземну мандрівку на 88-му році життя і перенісся у Божі засвіти бл. п. ред. Василь Качмар. Народився В. Качмар 20-го серпня 1904 року в селі Війську Добромильського повіту. Він належав до унікальних особистостей у нашому українському релігійно-церковному, громадсько-політичному і культурному житті. Належав до тієї ґенерації, на очах якої розвивалися події українських визвольних змагань у 1918 році. Як юнак, був він їх свідком і на тлі цих змагань формувався його світогляд, іншими словами, поняття життєвий шлях означало для нього продовжувати дальші змагання за незалежність і свободу українського народу. І на цьому шляху дальших змагань ми бачимо молодого ідеаліста Василя Качмара, як одного з членів основників й організаторів Української Військової Організації (УВО).

Василь Качмар був талановитим, знав добре історію українського народу, володів досконало словом і пером. Він умів добре пов'язати свої таланти і віддати їх служінню українській визвольній боротьбі. При цьому виявилася його особлива харизма — приєднувати до визвольних ідей ширше коло людей. Це виразно було видно в організуванні мережі УВО, пізніше ОУН, а в останні понад два десятки років — до українського патріярхального руху.

Як провідного члена УВО й ОУН його життєвий шлях не був легкий. Окупаційна польська влада постійно мала його на окремому обліку і слідкувала за ним. Василь Качмар, будучи редактором єдиної леґальної націоналістичної газети „Український Голос", що виходила у Перемишлі у 30-их роках відігравав важливу ролю у розвитку націоналістичного руху. Водночас його особа була виставлена на різні труднощі, які закінчувалися ув'язненням і Березою Картузькою (найтяжча польська тюрма).

Після звільнення з польської тюрми ред. В. Качмар працював у видавничому концерні Івана Тиктора у Львові в газеті „Наш Прапор" і продовжував працювати у націоналістичній мережі. За німецької окупації був редактором „Краківських Вістей".

Поруч своєї активної праці Василь Качмар 19-го вересня 1936 р. заклав своє родинне гніздо, одружившись з Наталією з дому Липською, які разом виховали трьох дочок і одного сина, давши їм глибоке родинне і релігійне виховання та належну освіту. Це ж не приходилось легко, коли взяти до уваги, що треба було з малими, в той час, дітьми долучитися до великого ісходу з рідних земель і йти у невідоме на захід. Покійний пройшов цей нелегкий шлях і остаточно перенісся на постійно жити до Північної Америки. На жаль, тут покійний працював не за своєю професією, але працював, щоб втримати родину і дати дітям високу освіту.

Слід підкреслити, що В. Качмар весь час не переставав працювати як громадсько-політичний діяч. Крім того, він був глибоко релігійною людиною, практикуючий католик, мав широкий кругозір, міг передбачати і оцінювати проблеми. Поступово все більше й більше присвячував свою увагу церковній проблематиці. Спочатку він був одним з провідних членів Християнського Руху. З хвилиною, коли на волі, у Вічному Місті, опинився після 18-літньої каторги, Блаженніший Києво-Галицький Митрополит Йосиф Сліпий, наша УКЦерква відкрила нову сторінку. Блаженніший Йосиф звернувся з проханням до Апостольської Столиці, щоб вона перевірила, чи Києво-Галицькій Митрополії прислуговує і чи вона мала титул „Верховного Архиєпископства". Відповідь була, що так. Таким чином, нашій УКЦеркві привернено її титул, який вона мала, себто „Верховного Архиєпископства". Підкреслюємо це тому, бо дуже часто зустрічається у різних писаннях, що Апостольська Столиця нагородила Блаженнішого Йосифа, надавши йому титул „Верховного Архиєпископа", що не є згідне з правдою, бо тільки завдяки старанням Блаженнішого Йосифа Сліпого нашій Помісній Церкві привернено її давній титул. Блаженніший Йосиф на Форумі другої сесії II Вселенського Ватиканського Собору висунув справу патріярхату, що прислуговує східнім церквам, яку соборові отці прийняли оплесками і прийняли постанову, щоб утворити такі патріярхати, де для цього буде потреба. В цьому напрямі Блаженніший Йосиф висунув прохання, щоб Помісну УКЦеркву було піднесено до гідности Патріярхату. Навколо цієї ідеї 1964 року народився патріярхальний рух, ініціятором якого був Василь Качмар і проф. Микола Чубатий. Вони покликали до життя ширшу ініціятивну групу осіб — Комітет за Патріярхат УКЦеркви. Їх праця почалась від збирання підписів під петиціями до Папи у справі підтримки ідеї Блаженнішого Митрополита Києво-Галицького Йосифа у справі піднесення нашої Помісної УКЦеркви до гідности патріярхату. З малого кола Комітету за Патріярхат розвинувся широкий мирянський патріярхальний рух і поширився на цілу українську діяспору. Треба підкреслити, що ред. Василь Качмар був промотором цього руху. Для цього він вклав багато зусиль і праці, будучи довгі роки провідним членом і головою крайової управи. На цю тему писав статті до української преси — в першу чергу до українського щоденника „Свобода". Він же був сталим співробітником, членом редколеґії журналу „Патріярхат". В. Качмар, як добрий промовець і публіцист, дуже вміло і вдало формував мирянську думку, вказував на небезпеки, перед якими стоїть наша УКЦерква.

В. Качмар на цьому полі провів справді велику піонерську працю. Наша Церква і зорганізований мирянський рух повинні йому багато завдячувати. Успіх В. Качмара був у тому, що він в кожну працю, яку виконував, вперш у чергу вірив, що вона є правильна, необхідна, і виконував її з посвятою. Це видно було не тільки в останні роки його життя, але протягом цілого його життя.

В Качмар був справді прикладною і унікальною особистістю. Все життя боровся за найвищі релігійно-церковні і національні ідеали. Його життєвий шлях — це тема для доброго фільмового сценарію чи монументальної праці.

Слід згадати і про видання цінної праці о. Богдана Липського „Духовість нашого обряду", яка появилася 1974 року заходами Василя і його дружини Наталії Качмарів і яку перевидано цього року їх коштами з виключним призначенням для потреб України.

Після похоронних обрядів — Парастасу, у п'ятницю 31-го липня, у похоронному заведенні Литвин — Литвин у Юніон, покійного прощали Микола Галів від редакції журналу „Патріярхат", Рома Гайда від крайової Управи Українського Патріярхального Товариства в ЗСА, д-р Мирослав Прокоп від друзів революційної боротьби й інж. Любомир Калинич від земляцького Товариства Перемишль, довголітним головою якого був покійний, а останньо був його почесним головою і від УПТ-ва Північного Ню Джерзі. В суботу була відправлена заупокійна Служба Божа у церкві св. Іван Хрестителя, а після цього тіло покійного похоронено на цвинтарі у Савт Бавнд Бруку. Похоронні обряди у п'ятницю і суботу довершив о. Франко Шадяк, ЧНІ.

Після цього відбулись поминки, під час яких покійного прощали д-р Володимир Пушкар від Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО), і від себе особисто, д-р Теодозій Крупа від теренового проводу ОУН в ЗСА і Дарія Кузик від відділу УПТ в Трентоні. Зворушливе слово подяки виголосив син покійного Богдан Качмар.

Микола Галів

Ділимося сумною вісткою,
що у вівторок, 4-го серпня 1992 р. по важкій недузі
відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ ВІТЧИМ і ДІДО

бл. п.

ВАСИЛЬ САВИЦЬКИЙ

ур. в Микулинцях, повіт Чортків, Україна
8-го лютого 1914 р.

ПАРАСТАС у четвер, 6-го серпня 1992 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в п'ятницю, 7-го серпня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя, 719 Sandford Ave., Newark, N.J., **а опісля на цвинтар** Hollywood, Union, N.J.

В глибокому смутку залишені:
дружина — НАТАЛІЯ ГЛИНСЬКА-САВИЦЬКА
пасерб — БОРИС ГЛИНСЬКИЙ з дружиною УЛЯНОЮ і дітьми: СТЕПАНОМ і ОКСАНОЮ
свати — МИХАЙЛО і ОМЕЛІЯ ЦЯПКИ з дітьми і внуками
та дальша родина в Україні й Америці

ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ у Барсельоні закінчилися, їх учасники повні вражінь та переживань роз'їхались домів. Американські спортовці гідно зарепрезентували не тільки свої уміння, але також і свою країну, здобувши в загальному 108 медалів, з того 37 золотих, 34 срібних і 37 бронзових. Не зважаючи на успіхи, повернулись американські учасники з почуттям обурення на рішення деяких суддів.

Товариство св. Андрія Первозванного звільнене від оподаткування

Податкове управління ЗСА (IRS) задовольнило прохання Українського Православного Товариства св. Андрія Первозванного про звільнення від федерального оподаткування, як неприбуткової добродійної організації, що провадить свою діяльність на добровільних громадських фондах. Про це повідомив 9-го червня у листі до голови товариства Михайла Гереця директор округового відділу Податкового управління у Брукліні Юджін Александер.

Це рішення є остаточним кроком в офіційному визнанні товариства органами державної влади. 11-го грудня 1991 року товариство було інкорпороване, як неприбуткова організація у стейті Ню Йорк.

Продовж півтора року свого існування товариство розгорнуло широку діяльність для здійснення своїх головних цілей:

- Сприяти духовному відродженню українського народу і поборенню згубних наслідків десятиліть войовничого богоборства в Україні;
- Підтримувати заходи Церков та релігійних організацій в Україні, спрямовані на відновлення універсальних засад людяности, справедливости, милосердя і толерантности;
- Сприяти відродженню Української Автокефальної Православної Церкви — тисячолітньої Церкви українського народу.

Товариство було засноване 16-го грудня 1990 року на установчих зборах в Савт Баунд Бруку. Одним з перших кроків його діяльности було заснування періодичного бюлетеня „Благовісник Відродження Української Автокефальної Церкви". Це видання з'являється реґулярно двічі на місяць, виповнене матеріялами, що надсилаються Всеукраїнським Православним Братством з Києва, деякими матеріялами з української преси, уривками з листів з України.

Товариство присвятило велику увагу праці милосердя. На початку минулого року проведено успішну збірку для влаштування спільного свяченого для сиріт, бідних, хворих і упосліджених дітей у 14-ох містах України. Зібраних фондів вистачило на організацію дитячого свята св. Миколая у 22-ох містах. В листопаді товариство оголосило ще одну збірку — на харчову допомогу старим і немічним людям в Україні. Відгук був надзвичайно прихильний. На зібрані фонди, до яких долучено дотацію в сумі 10,000 дол. від ЗУАДК, у 9-ох їдальнях Києва та в їдальнях 12-ох інших містах України щодня одержують гарячі страви наші похилі віком брати і сестри, які ледве можуть жити на своїх мінімальних пенсіях.

В організаційних рамках Товариства св. Андрія Первозваного діє на автономній базі Видавництво „Воскресіння". За час свого існування воно випустило у світ три книжки: „Автокефалія Української Православної Церкви", „Ідемо до першої сповіді і Святого Причастя" та „Історичний шлях УАПЦ", розпочало випуск серії релігійно-просвітницьких листків „Світло для світу", яких з'явилось уже три випуски. Цього літа вийде у світ „Поширений катехизм" Митрополита Михаїла, який друкуватиметься в Україні. Видавництво „Воскресіння" надсилає безкоштовно свої видання в Україну усім тим, хто звертається до нього. За півтора року отримано понад 570 листів.

Повідомляючи про офіційне визнання нашого товариства, закликаємо всіх людей доброї волі підтримувати його морально і матеріяльно. Всі пожертви на товариство і Видавництво „Воскресіння" можна відтягати від податку. Реєстраційний номер, призначений нам Податковим управлінням: 22-313813.

Адреси товариства і видавництва: St. Andrew's Ukrainian Orthodox Society, Inc, Vitali Vizir, Treasurer, 1023 Yorkshire Drive, Los Altos, Calif. 94024; Resurrection Press, P. O. Box 168, Kensington, Md. 20895.

Ділимося болючою вісткою,
що у понеділок, 3-го серпня 1992 р. з волі Божої
відійшов від нас
наш найдорожчий та навіки незабутий
СВЯЩЕНИК, МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ та БРАТ

бл. п. о. крилошанин

ТОМА БАРИЛЯК

парох церкви св. Миколая, 871 Норт 24-та вул. у Філядельфії, Па. та колишній парох парафії Непорочного Зачаття в Алентавн, Па., нар. 23-го жовтня 1909 р. у селі Буриничі, повіт Ходорів.

ВЕЛИЧАВІ ІЄРЕЙСЬКІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7-го та 8-го серпня у церкві св. Миколая, а відтак в українській католицькій катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, Па. Тіло покійного спочиває на цвинтарі св. Марії, Факс Чейс, Па.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — СОФІЮ
дочку — НАТАЛІЮ з мужем ЕВГЕНОМ ЗМИЄМ
синів — БОГДАНА з дружиною КАРОЛИНОЮ
ІГОРЯ з дружиною ХРИСТЕЮ
внуки — ДАНУСЯ з мужем ІГОРЕМ МАНДИЧОМ, ЛІДА ЗМИЙ, МАРКО ЦЕГЕЛИК, АНДРЕЯ БАРИЛЯК, ОЛЕКСАНДЕР БАРИЛЯК, БОГДАН БАРИЛЯК, ТОМА БАРИЛЯК, ТАНЯ БАРИЛЯК
правнук — ОЛЕКСАНДЕР ТОМА МАНДИЧ
сестра у Львові — КАТЕРИНА ЩІПНА
свахи — АНТОНІНА ЗМИЙ та АННА ЗАБРОЦЬКА

Замість квітів родина просить складати пожертви на виховання українських католицьких священиків в Україні.

Втікачі з Юґославії

З початком серпня Канада проголосила, що прийматиме втікачів з Юґославії. Українські втікачі з Юґославії, які тепер перебувають у Канаді, повинні негайно зголоситися до Канадсько-Української Іміґраційної Служби, щоб розпочати оформлення на стале перебування у Канаді. Українці з Юґославії, котрі тепер перебувають в Европі та мають родини у Канаді, можуть податися на стале перебування до Канади через канадські амбасади у Відні, Бонні і Римі. Щоб ці втікачі мали шансу приїхати до Канади, треба якнайшвидше зложити аплікації.

Для того, щоб здійснити цей проєкт, КУІС потребує вашої фінансової підтримки. За точними інформаціями та для складання пожертв просимо звертатися до Канадсько-Української Іміґраційної Служби: Canadian Ukrainian Immigrant Aid Society, 2150 Bloor St. W., Suite 96, Toronto, Ontario, M6S 1M8; tel.: (416) 767-4595.

Бандура...

(Закінчення зі стор. 2)

ра незаступного покійного світоча естрадної музики В. Івасюка (текст С. Пушика). Звучать теж меланхолійно без бандур „Терни" сучасного львівського композитора Івана Майчика (текст Лесі Українки про засохлі квіти, але й про ясне сонце).

Клясичні композиції заступлені ґрайливим, ґраціозним, інструментальним „Менуетом" Л. Боккеріні та побожним співом по-латинськи п. з. „Аве Марія" Ф. Шуберта, що поєднує своєрідну суворість із глибокою музикальністю. Принадна „Габанера" Х. Вайта приносить слухачеві знову ж приструнків мінливий блиск.

Касетка „Львів'янок" завершується стрілецькими та народними піснями. Тут дві пісні Романа Купчинського, неперевершеного барда-пісняра леґіону Українських Січових Стрільців. Це: „Як з Бережан до кадри" та „Заквітчали дівчатонька" — мов дві перлини із намиста — творчости західньої України.

„Львів'янки" закінчують касетку переможно довшим походом дев'яти народних пісень. Тут такі пісні, вибрані із бездонного колодязя народної поезії, як „Ой, там на горі", „В калиновім лісі", „Ой, зацвіли фіялочки" та інші. Є тут теж популярна „Ставок заснув" — українська, правда, перерібка пера Дмитра Котка із німецької пісні для хору композитора Гайнріха Пфейла (1835—1899). Ця замріяна пісня, хай і неукраїнського походження, прийнялася на українському ґрунті і добре що її включено у запис.

Тріо „Львів'янки" диспонує вирівняними, зіспіваними голосами. Вокальний сплав у ансамблі вдосконалений до цієї міри, що касетку можна слухати ввесь час не послаблюючи уваги. Тому й не диво, що тріо виступало не тільки по всій Україні, але також в Польщі, Німеччині, Еспанії, Філіппінах, В'єтнамі та Японії.

Касетки викінчено дбайливо. На них зазначено час тривання кожного твору, а англомовні нотатки інформують слухача про виконавців та про національний інструмент України. Обі касетки рекомендується без найменших застережень

Ціна однієї касетки враз із посилкою: 10 дол. Замовлення із чеком чи грошовим переказом прохають надсилати на адресу: YVO Productions 5253 Glancy Dr., Carmichael, Calif. 95608.

Дещо про...

(Закінчення зі стор. 2)

нечність мати вдома свій комп'ютер. І що виявилось?... Виявилось, що часто калькулятор та олівець є не тільки економічніший, але і легший до опанування. Силою обставин треба признати, що прийшов час на правдиву ощадність, бо минув час химерних витрат. Прийшов теж час на дітей зрозуміти і навіть практично переконатись, що щедра батьківська кишеня має таки дно!

Багато осіб приходить до правильного способу думання і контролі своїх бажань. Одна знайома особа надзвичайно любувалася у вишукуваній і необмеженій кількості харчів. Але, щоб зменшити вагу вона накупила різне руханкове приладдя, ходила на всілякі курси втрати надваги... Коли ж прийшла рецесія та її заробіток обмежився, вона перейшла на звичайний здоровий харч. У висліді медичні консультації зникли, тиск крови із втратою ваги змалів, а здоров'я покращало.

Ось не так ще давно тому малий синочок спитав батька:

— Тату, чому ти говорив, що тяжкі часи, бо маємо рецесію; мама казала, що це депресія?

— Це різниця погляду — відповів батько.

— А чому різниця погляду?

— Тому, що — вияснював батько — рецесія, це є такий час у якому ти стягаєш свій пояс, а депресія — це час в якому не маєш пояса, щоб стягувати штани... Але, коли не маєш чим тримати штанів, то вже є...паніка.

Журнал...

(Закінчення зі стор. 1)

ної безпеки" — Мирослава Поповича, „Петро Дорошенко та Острозька комісія" (з циклу етюди до історії державотворчості України") — Валерія Шевчука, „Перспективи української державности" — М. Брайчевського, „Про національну аристократію України" — С. Білоконя, „Довгий ранок української державности" — Сергія Тарана. Подано також про авторів наступного числа журналу. Ось деякі з них: Ілька Борщака, Григорія Логвина, Костянтина Морозова та багатьох інших чільних громадсько-політичних діячів України та науковців.

Переглянувши це видання, можна сказати, що „Розбудова Держави" — це журнал, який допомагає читачеві збагнути напрям і характер державного життя України, це журнал, який кристалізує і розбудовує державницьку думку, тим більше, що в ньому публікуються автори різних поглядів і напрямів, але кермованих однією і єдиною спільною думкою: діяти в добро України.

Адреса цього журналу, як підкреслює редакція „незалежного журналу державницької думки", це: Київ-3, Прорізна, 27, Україна.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК член УНС Відд. 484-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютиці, Н.Й. помер 23-го червня 1992 року на 77-му році життя. Нар. 1915 року в селі Чорний Потік, Буковина, Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Ірину, сина Дарія, синову Марусю, дві внучки Оксану і Лесю і двоє правнуків в Україні. Похорон відбувся в суботу 27-го червня 1992 року на цвинтарі української католицької церкви св. Володимира у Вайсборо, Ню Йорк.
Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Кроп, секр.

СОФІЯ М. БУРДІК член УНС Відд. 317-го Т-ва „Запорозька Січ" в Сиракюзах, Н.Й. померла 4-го травня 1992 року на 76-му році життя. Нар. 1917 року в Сиракюзах, Н.Й. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа, двох синів, дочку, внуків і правнуків. Похорон відбувся 7-го січня 1992 року на цвинтарі св. Марії в Сиракюзах, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Велич Микола, секр.

ВОЛОДИМИР САЛАҐАЙ член УНС Відд. 42-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж. помер 29-го січня 1992 року на 73-му році життя. Нар. 1919 року в Перемишлі, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку сина Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Петерсоні, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Котляр, секр.

МИХАЙЛО ЗЄЛИК член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. помер 2-го травня 1992 року на 95-му році життя. Нар. 26-го лютого 1897 року. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Анну і синів Мирослава і Любомира. Похорон відбувся 5-го травня 1992 року на цвинтарі св. Йоана Хрестителя в Бриджпорті, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Мирон Заліпський, секр.

● РОЗШУКИ ●

Гайдук Богдан Григорович з України розшукує своїх родичів сім'ю **ЯВОРСЬКИХ** виїхавших з ЗСА в 1910 році.

Сім'я Яворських, рік 1939-1941
Сидять: Яворський Базьо (Василь) Тадеєвич, року нар. 1892, голова сім'ї, Яворська (Білинська) Гелена Йосипівна, року нар. 1893. Їхні діти: Мілена, Михайліна, Володимир, Олена, Анеля.

Моя адреса:
293625, Львівська область
Сколівський район
село Задільсько
Гайдук Богдан Григорович